

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

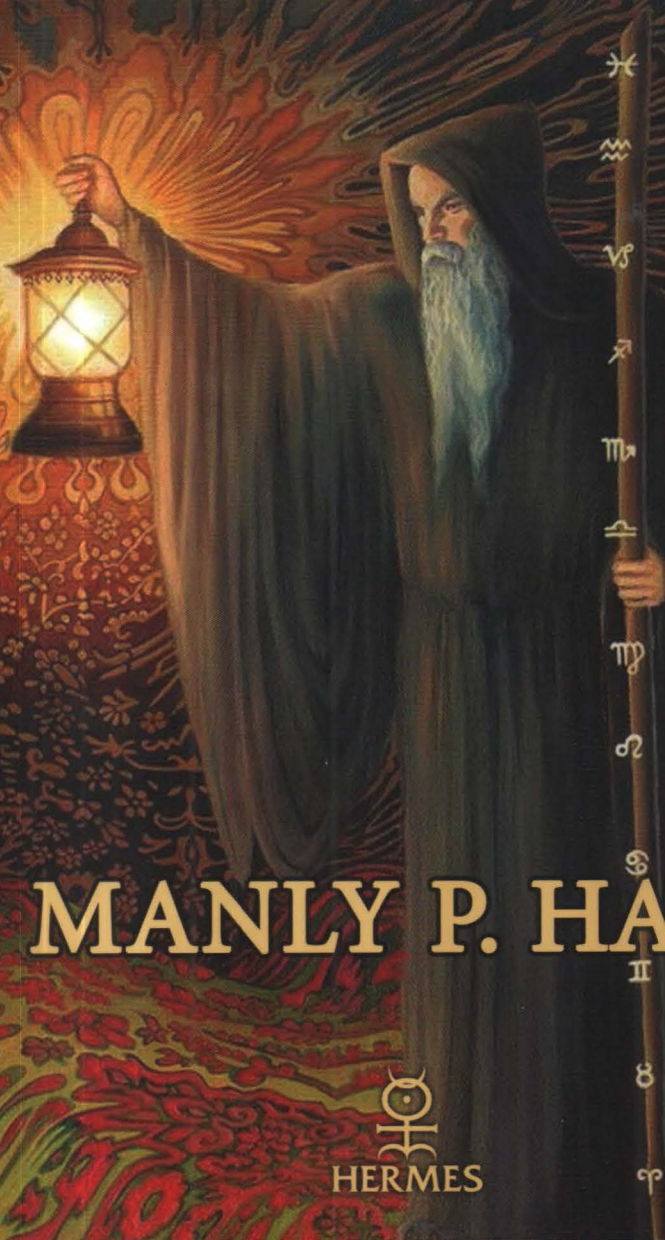
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ALEV İNİSİYELERİ

MANLY P. HALL

HERMES

844
2014

ALEV İNİSİYELERİ

Manly P. Hall

Manly P. Hall

HERMES YAYINLARI - 96
ISBN 978-605-7737-12-0

Orijinal adı: *The Initiates of the Flame*

Kapak Tasarımı: Kemal Menemencioğlu, Melek Öztürk
Yayına Hazırlayan: Hasan Uygun

Birinci Basım: Nisan 2020

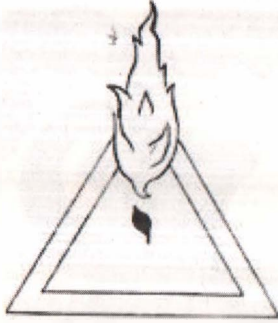
HERMES YAYINLARI
Tanıtım amacıyla kısa alıntılar dışında
yayıncının izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz

www.hermetics.org
facebook.com/hermestristmegistuss
www.hermeskitap.com

Hermes Yayınları
Hobyar Mahallesi Cemal Nadir Sokak No: 24
Büyük Milas Han Kat: 1 / 101-2
Cağaloğlu - Fatih - İstanbul
Tel: 0 212 519 93 79
Sertifika No: 46756

Baskı ve Cilt:
Ana Basın Yayın Gıda İnş. San. Tic. A.Ş.
Mahmutbey Mah. Devekaldırımı Cad. 2622 Sk.
Güven İş Mrk. No: 6/13 Bağcılar / İstanbul
Tel 0 212 446 05 99
Sertifika No: 20699

ALEV İNİSİYELERİ

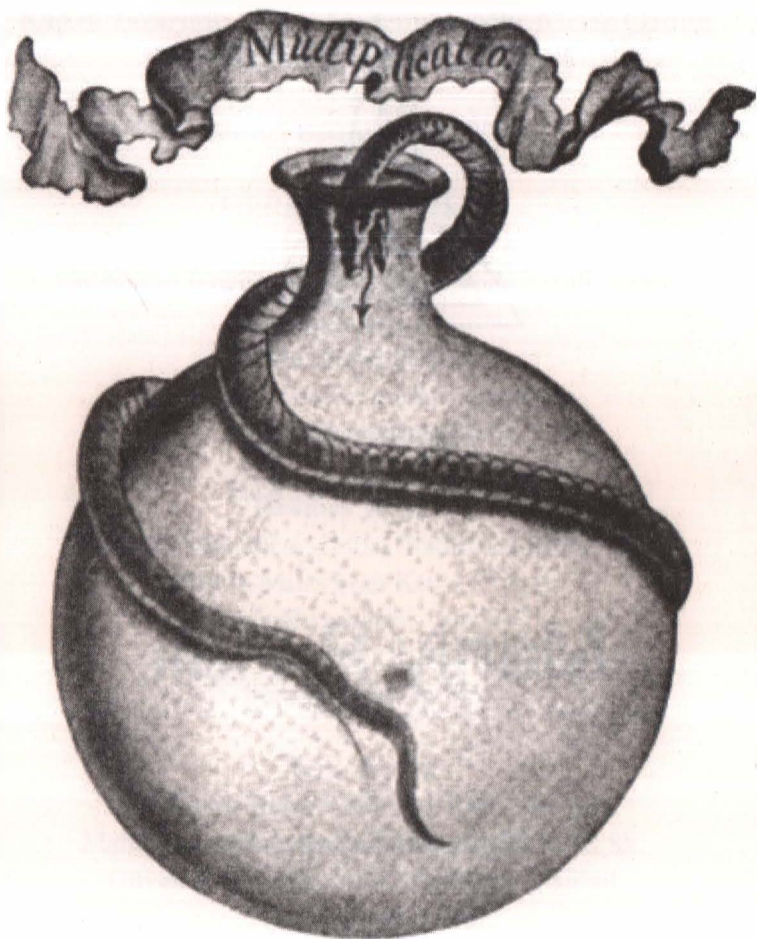

O Hayata Giren
Öğretiyi Bilecektir

Manly P. Hall

Türkçesi: Şehmus Ay

İÇİNDEKİLER

Yayıncının Önsözü.....	9
Giriş: Alev İnisiyeleri.....	13
Önsöz: Gizem Okullarının En Büyüğü.....	21
I. Bölüm: Sunaktaki Ateş.....	23
II. Bölüm: Şambala'nın Kutsal Şehri.....	35
III. Bölüm: Simyacının Gizemi.....	45
IV. Bölüm: Mısır İnisiyeleri.....	55
V. Bölüm: Ahit Sandığı.....	65
VI. Bölüm: Kutsal Kâse Şövalyeleri	73
VII. Bölüm: Piramidin Gizemi	83

İLLÜSTRASYONLAR

Küp Sunağı.....	22
Hiç Sönmeyen Kandil.....	24
Masonik Denetçi.....	26
Mezar Kazıcısının Küreği.....	28
Mum.....	30
Lotus.....	38
Tomurcuklanan Çubuk.....	40
Felsefe Taşı.....	42
Beş Köşeli Yıldız.....	46
Güneş ve Ayın Evliliği.....	48
Tapınak Sütunları.....	50
Yılan.....	52
Masonik Önlük.....	56
Mısır Asaları.....	58
Kutsal Bokböceği.....	60
Ahit Sandığı'nın Önündeki Rahip.....	62
Tomurcuklanan Çubuk.....	68
Kutsal Kâse.....	70
Taşa Saplanan Kılıç.....	74
Gül ve Haç Kardeşliğinin Gülü.....	76
Kutsal Mızrak.....	78
Piramit.....	86
Sfenks.....	88
Anahtar ve Haç.....	90

Yayıncının Önsözü

Alev

“Alev İnisiyeleri” başlığı bile kendiliğinden çok şey ifade eder. Kadim çağlarda birçok toplumda ateşe kutsiyet adedilirdi. Sembollerin dillinde ateşin çok anlamlı bir yeri var. İnsan hayal gücünü kullanarak biraz yaratıcı düşünse bu anlamlara ulaşır. Ateş, ısı ve ışık yayar. Isı ve ışık yayan güneş hayat verir. Ateş yaktığı şeyi dönüştürür, onu görünmez kılar, geride sadece kül kalır dolayısıyla arındırır, gökyüzüne yükselir ve görüntüsü kaybolur, dolayısıyla maddeden görünmez âleme, ruhsallığa bir geçiş, köprü olarak görülürdü. Yakıcı korkunç bir yanı da var, ama insanlar içsel bir ateşten söz ettiler ve onu tutku, aşk, ruhsal ve zihinsel anlamda aydınlanmayla bağdaştırdılar. Bu biçimde düşündüğümüzde ona alev dememiz daha uygundur.

Alev, ateşin ışık uzantısı olarak tezahürüdür, fiziksel bir fenomen dışında zihnimizde onun yansıması ve algıladığımız biçimidir. O hâlde alev, ateşin mecazi olarak maneviyat dünyasında temsil ettiği şeydir.

Bu bağlamda *Aleviliğin Gizli Tarihi* kitabında Erdoğan Çınar şöyle yazmıştır, “Yaygın bir inanışın aksine bana göre Alevi sözcüğü Ali sözünden türetilmiş bir söz değildir. Çünkü Türkçe dilbilgisi kurallarına göre Ali sözcüğünden

Ali'yi seven, Ali'nin yolundan giden anlamında bir kelime türetmek gerekirse, Alici veya Alili olması gerekiyor. Hiçbir zaman Alevi olmazdı. i eki Türkçede sonuna geldiği kelimeye aidiyet kazandırır. İnsan-insani, tarih-tarihi, mimar-mimari gibi Alevi sözcüğü alev kelimesinin sonuna -i eki gelmesi ile oluşturulmuş, aleve ait, ışığa ait, alevden gelen, ışıktan gelen anlamında bir kelimedir.”

Diğer bir bağlam Anadolu'nun gizemli kadim Luvi uygarlığıdır. Luvi, ışık anlamına gelir, Latince de aynı anlama gelen “Lux”, Hint-Avrupa dilerinde “light”, “licht”, “luz” ve “lure” kelimeleriyle aynı kökten geldiğine inanılır. Dolayısıyla Luviler Işıklar, ışık insanlarıdır. Sefa Taşkın gibi yazarlar Luviler hakkında çok ilginç araştırmalar yapmıştır. Alev kelimesinin kökeni (A-Luv) muhtemelen Luvilerden gelmektedir. Hatta bu kadim topluluğun Alevilere dönüştüğü konusunda spekülasyonlar da mevcut, ama konuyu fazla irdelemeyeceğiz, zira Manly P. Hall'un bu kitabı bunlardan bihaber özgün bir çalışmadır.

Alevle bağlantılı olarak ışık tarih boyunca iyiliği temsil ettiği gibi karanlığın da kötülüğü temsil ettiği kabul edilmiştir. Işığın karanlığı bertaraf etmesi, onu adeta kovalaması ışığın karanlık üzerine, iyiliğin kötülük üzerine zaferi olarak görülmüştür. Belki de efsanelerde vampirlere karşı güneş ışığının öldürücü olması inancının arkasında bu yatar.

Bu çeviride “ateş” yerine “alev” kelimesini seçmemizin diğer bir sebebi, İngilizce adın “Initiates of the Flame” olması. İngilizce “Flame” alev demektir, ateşin karşılığı “fire”dir.

İnisiye

İnisiye, İnisiyasyon geçirmiş kişi anlamına gelir. İnisiyasyon, Latince köken olarak ilk adımı atmak, başlamak-
tır. Türkçe karşılığı ikrar veya tekristir. Atilla Tokatlı *Gizli Örgütler* adlı eserinden İnisiyasyonu şöyle tanımlar: “İkrar, dışarıdaki yabancı, bigâne kişinin mahrem kişiye dönüşme-
si, içeri alınmasıdır. ‘Bireyde, varlığın bir alt kademesinden bir üst kademesine geçişi, ruhsal olarak kendini gerçekleştirmeye yönelen süreçtir.” Hür masonlar ona “tekris” der, özgür masonlar “eriştirme” der. Erhan Altunay “erginleme” kelimesini tercih eder. Ancak inisiyasyonu masonlukla sınırlamak hatta olur, zira en ilkel toplumlarda bile inisiyasyon törenleri yapılır ve insanlık kadar eski olduğu varsayılır. Esas itibarıyla, Manly P. Hall’ın eseri açısından inisiye ezoterik bakış açısında vakıf aydınlanmış kişi anlamına gelir.

Çevirmenimiz şöyle bir açıklama sunmuştur: “İnisiyasyon (Süluk) bireyin spiritüel gelişimi için, ‘spiritüel tesir’i alıp aktarabilen bir üstadın sert ve sürekli kontrolü altında, bir düzen ve disiplin içinde, sınavlara dayalı tarzda, metotlu olarak eğitimi şeklinde tanımlanmaktadır. İnisiyasyon sözcüğünün kökeni, Latince “Bir yere girme, iştirak etme, kabul edilme, başlama” anlamındaki “initium” sözcüğüdür. Osmanlı tarikat geleneğinde bulunan “süluk” kelimesi de, “iplik, sıra, dizi, yol, meslek, tutulan yol” anlamlarındaki Arapça “silk” sözcüğünden gelmektedir. Bir inisiyasyonda üstat (inisiyatör, mürşit) tektir, öğrenci (inisiye adayı, mürit) ancak inisiyasyonu tamamladığı zaman inisiye olur.”

Kemal Menemencioğlu

Manly P. Hall

Manly Palmer Hall (1901-1990) Kanada doğumlu bir yazar, öğretim görevlisi, astrolog ve mistikti. Türkçedeki en ünlü eseri, Mitra Yayınları tarafından yayınlanan *Tüm Çağların Gizli Öğretileri* kitabıdır. 70 yıllık kariyeri boyunca 7 bine yakın konferans ve konuşma yaptı ve çok sayıda radyo ve televizyon programına katıldı ve 150'den fazla eser yayınladı. 1934 yılında Felsefi Araştırmalar Derneği'ni bir araştırma kütüphanesi, konferans salonu ve yayınevi olarak kurdu. Manly P. Hall Avrupa, Asya ve Orta Amerika'da yoğun seyahatler yaptı ve buralardan topladığı eserlerden muhteşem bir kütüphane oluşturdu.

20. yüzyılın en önemli ezoterik bilimler uzmanı ve filozoflarından. İnsanın uzun zamandır unuttuğu ya da asla bilmediği yerlerde bilgeliği aramak için yüksek bir cesaretle ve entelektüel enerjiye sahipti. Farklı kültürlerle yalnızca egzotik yanları için değeri verildiği bir dönemde o bu kültürlerde eski ve derin bir bilgelik buldu

Alev İnisiyeleri kitabı 1922'de yayınladı. 1923'te yayınlanan ve günümüzde Mitra Yayınları tarafından Türkçeye kazandırılan *Hür Masonların Kayıp Anahtarları* kitabının yayınlanmasından otuz yıl sonra, 1954'te masonluğa davet edilerek üye oldu. Yazarın, Türkçede ayrıca Hermes Yayınları olarak yayınladığımız *Mısır'da Ruh ve Ölüm Ötesi* ve Mitra Yayınları tarafından yayınlanan *Rüya Sembolizmi* kitapları da mevcuttur.

Alev İnisiyeleri

GİRİŞ

Bu dünyadaki uygarlığın bugünkü aşamasında bile, antik tapınakların rahipleri gibi, dünyayı dolaşıp insanlığın sunağı üzerine yanan kutsal ateşleri izleyen ve koruyan ruhların olduğunu çok az insan fark eder. Alev'i korumak ve gözetmek için yeryüzündeki hayatlarından vazgeçen arınmış olanlar, insandaki manevi ilkenin, şimdi yıkılmış tapınakların kalıntılarının altında gizlendiğini biliyorlar.

Bizler, geçmişin, Kadim Yunan, Roma ve Mısır'ın ihtişamını yaratan uluslarını düşünürken onların düşüşlerinin hikâyesini hatırlayıp iç çekiyoruz ve bugünün uluslarını izliyoruz; hangisinin kendi kefenini üzerine örterek ölen halkların o büyük hayalet listesine katılmak için bir sonraki olacağını bilmiyoruz.

Ama her yerde, ulusların yükselişi ve çöküşünde bile, maddeciliğin bulanık puslu havasını, adaleti görüyoruz; her yerde insanı değil, Yenilmez Olan'ı, ebedi Alev'in ödülünü görüyoruz.

Büyük bir el gayptan uzanır ve insanın işlerini düzenler. Yaratılan her şeyi besleyen o büyük ruhsal Alev'den, Kozmos'un kutsal sunağında yanan ve asla ölmeyen ateşten, Tanrı'nın ruhu olan büyük ateşten, insana ulaşır.

Şimdi bu bilinçle ölmüş olan ırklara dönüp baktığımızda, onların yok oluşunun nedenlerini görebileceğiz. **Işık sönmüştü.** Bedendeki alev geri çekildiğinde vücut ölmüştü. Işık sunaktan alındığında tapınak artık yaşayan bir Tanrı'nın ikametgâhı olmaktan çıkmıştı.

Yozlaşma, şehvet ve tutku, nefret ve korku, Yunanistan ve Roma'nın ruhlarına sızdı ve Kara Büyü Mısır'ı gölgeler içinde bıraktı; sunak üzerindeki ışık gittikçe zayıfladı. Rahipler Söz'ü, Alev'in adını yitirdi. Alev, yavaş yavaş titremeye başladı ve son kıvılcım soğuduğunda, güçlü bir ulus öldü, kendi ruhani ateşinin ölü küllerinin altına gömüldü.

Ancak Alev ölmedi. Tıpkı özü olduğu ruh gibi, o da ölemez, çünkü o yaşamdır ve yaşam durdurulamaz, önüne geçilemez. El değmemiş diyarların veya denizin vahşi doğasında bir kez daha dinlendi ve bu alevin etrafında güçlü bir ulus oluştu. Bu yüzden tarih, çağlar boyunca devam eder. İnsanlar Alev'e sadık kaldıkça kalıcı izler bırakırlar, ama onu hayatları ile beslemeyi bıraktıklarında başka diyarlara ve başka dünyalara göçerler.

Bu Alev'e ibadet edenler artık dinsiz ve kafir olarak adlandırılıyor. Az da olsa, Kutsal Ruh ile vaftiz edilinceye kadar kafir olduğumuzun farkındayız ve ışığın ateş olduğunu, Alev'in çocukları olduğumuzu ve Tanrı'nın Işık olduğunu biliyoruz.

Onun ilahi doğum hakkı olan bu kıvılcımı kendi içinde yakması için ona yardım etmek üzere çabalayan emekçiler var. Hayatlarındaki bu fedakârlık ve hizmet ile bu ateşi

uyandıran ve yönlendiren ve çalışma dönemleri boyunca içerdği gizemi öğrenenler, şimdi “ALEV İNİSİYELERİ” olarak adlandırdığımız kişilerdir.

Çağlar boyunca, insanlığa kendi içindeki ışığı açığa çıkarması için yardım ettiler, çabaladılar ve tarihin sayfalarına, mühürlerini, Ateş’in mührünü bastılar.

Onursuz ve değer bilmeyen insanlıkla uğraştılar ve şimdi yaşamları çocukları eğlendiren masallar olarak kabul ediliyor, ancak zamanı geldiğinde dünya onların yaptığı işi bilecek ve şimdiki uygarlığımızın geçmişin bu tanrısal kahramanlarının omuzlarında yükseldiğini fark edecektir. Eskisinden daha bilge olmayan bir aptal gibi değil, tüm irfanımızla Faust’un durduğu gibi duruyoruz, çünkü bize verdikleri gerçekleri ve deneyimlerinin kanıtlarını almayı reddediyoruz. Alev’in Oğulları’nı, sözlerle değil, fedakârlıklarının boşuna olmayacağı şekilde yaşayarak onurlandıralım. Onlar bize yolu gösterdiler, insanlığı bilinmez in kapısına götürdüler ve orada ihtişamlı zafer giysileriyle Perde’nin gerisinde durdular. Her zaman olması gerektiği gibi hayatları bilgeliklerinin anahtarıydı. Onlar gittiler ama tarihte insanlığın ilerleme yolunda döşedikleri kilometre taşları yerinde duruyor.

Sessizce geçerken bu kudretlileri izleyelim. İlk olarak, Orpheus (Orfe)*, kendi varlığının yedi telli lirini, kürelerin müziğini çalıyor. Sonra ilahî vahiyleri açıklayan Züm-

* Orpheus ya da Orfe, ezoterizmde, Kadim Yunan’a bilgeliği Pisagor ve Platon’dan önce getirmiş, en büyük inisiyelerden biri olarak kabul edilir. Orfe, elinde kozalak başlı bir asa taşırdı. Adı (Orfe ya da Arfa) inisiyelerinin kendine hitap biçiminden doğmuş olup “Işıyla şifa veren” anlamına geliyordu. Kurduğu inisiyatik organizasyonun merkezi olan Delfi’deki Apollon Tapınağı’nın kapısı üzerinde ünlü “Kendini Bil!” sözü yazılıydı. (Çevirmenin Notu)

rüt Tableti'yle Üç Kere Yüce Hermes*. Geçmişin gölgeleri arasında, insanlara kendi ruhlarının gizemlerini öğreten ışıltılı Krişna'yı loş ışıkların içinde görüyoruz. Sonra yüce Buda'yı görüyoruz, sarı cübbesi, kapladığı kalbin yarısı kadar muhteşem değil. Sevgili Efendimiz, insan İsa, başı bir Altın Alev'in halesiyle çevrilmiş ve ustalığın sükuneti ile huzurlu. Sonra Muhammed, Zerdüş, Konfüçyüs, Odin ve Musa ve diğerleri öğrencinin gözünde daha az değerli değildir. Onlar Alev Çocukları'ydı. Alev'den geldiler ve Alev'e döndüler. Bize işmar ediyorlar ve onlara katılmamızı teklif ediyorlar ve sevdikleri Alev'e hizmet etmemiz için kazanılan şeref kıyafetimizi giymemizi istiyorlar.

Onların bir mezhebi veya klanı yoktu. Onlar yalnızca büyük bir ideale hizmet ettiler. Hepsi aynı yerden geldi, aynı yere döndü. Orada üstünlük yoktu. Onlar insanlık için el ele verip emek harcıyorlar. Her biri diğerini sever, çünkü onları usta yapan güç, onlara tüm yaşamın **Kardeşliğini** göstermiştir.

İlerleyen sayfalarda, bu büyük ipliği, manevi ipliği, tüm dinlerden içeri giren ve dışarı çıkan canlı ateş ipliğini göstermeye çalışacağız ve onları karşılıklı idealler ve karşılıklı ihtiyaçlarla birleştireceğiz. Kutsal Kâse'nin** ve Kral Art-hur'un Efsanelerinin hikâyesinde, Yuvarlak Masa Şövalye-

* Kadim Yunan'da Hermes Trismegistus olarak bilinir. Hermetika ya da diğer adıyla Zümrüt Tabletler, Hermes Trismegistus'un öğretilerine ait kimi metinlerin eski Yunanca ve Latince yazılmış eldeki parçaları bütününe verilen addır. Simyanın ana kaynağının bu metinler olduğu söylenmektedir. (ÇN)

** Kutsal Kâse: ya da Mukaddes Kâse. İsa'nın Son Akşam Yemeği'nde kullandığı iddia edilen, mucizevi kap. Aramatyalı Yusuf'un, çarmıha gerilen İsa'nın damlayan kanını Kutsal Kâseye koyduğuna inanılır. Kutsal Kâse'den ilk kez, 12.-13. yüzyıllarda yazılmaya başlanmış olan Kral Art-hur ve Yuvarlak Masa Şövalyeleri efsanelerinde bahsedilir.

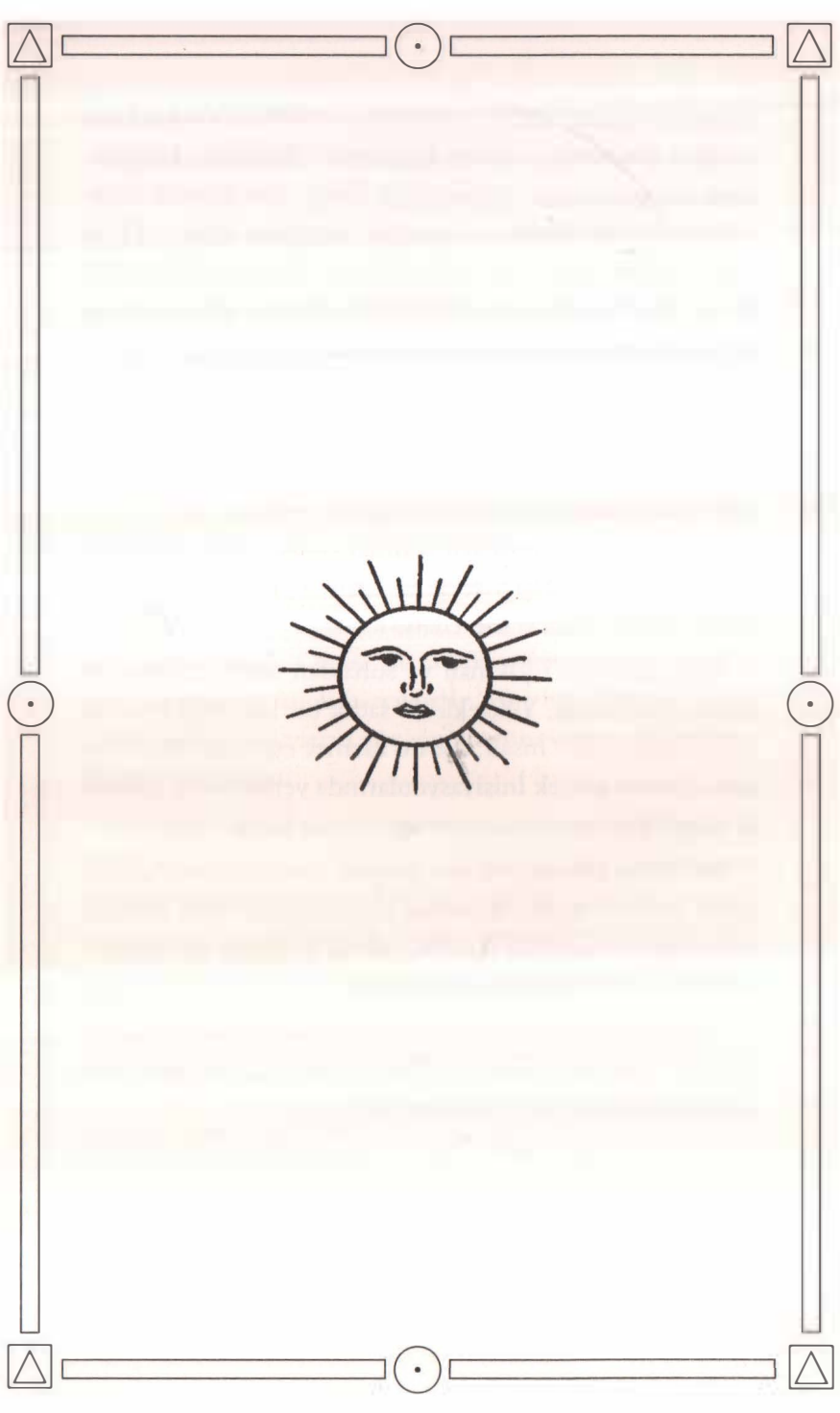
lerinin ve Salvart Dağı Tapınağı'nın etrafında ipliğin hasar aldığını görüyoruz. Gül ve Haçlılar'ın (Rosicrucians) güllerinden geçen aynı yaşam ipliği, Lotus yaprakları ve Luk-sor'un tapınak direkleri arasındaki rüzgârlar olarak. TÛM DÜNYADA BİR DİN VARDIR ve bu, evrenin manevi Alevi olan Tanrı'nın ibadetidir. Birçok isim altında bütün diyarlarda bilinir; Iswari ya da Ammon ya da Tanrı olarak, ama hepsi birdir; O [†] evrenin yaratıcısıdır ve ateş onun evrensel sembolüdür.

Biz Tanrı'nın Alev'den-Doğan Çocuklarıyız, sonsuzun tekerleklerinden kıvılcımlar hâlinde fırladık. Bu Alev'in etrafında ışığımızı gizleyen formlar oluşturduk, ancak öğrenciler olarak bu ışığı sevgi ve hizmetle artırıyoruz, ta ki Ebedi Güneş'i tekrar ilan edene kadar.

İçimizde Alev'i yakmalı ve sunaktan önce alt seviyede kalmış olan insan, Yükseklerin sadık bir hizmetçisi olarak boyun eğmelidir. İnsan, Alev'e hizmet ettiğinde büyür ve ışık, evrenin gerçek İnisiyasyonlarında yerini alana, içindeki Alev adına hepsini sonsuzluğa verene kadar büyür.

Bu Alevi bulalım ve ona hizmet edelim, yaratılan her şeyde bulunduğunu, hepsinin bir olduğunu fark edelim, çünkü hepsi bu ebedi Alev'in, ruhun ateşinin, evrenin yaşamının ve gücünün bir parçasıdır.

Yazar, bu Alev'in sunağı üzerinde, bu kitabı, bu kitabın gerçek yaratıcısına sunar ve Tanrı'dan çıkan ve şimdi her canlı şeyin içinde gizlenen ateşe adamıştır.

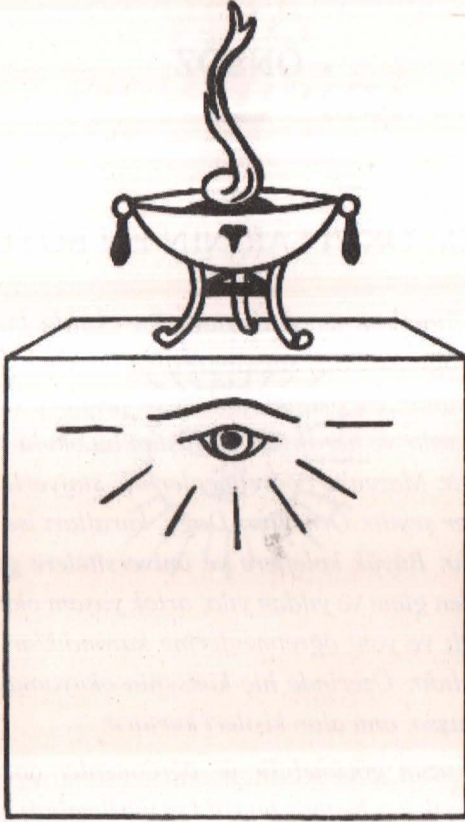
ÖNSÖZ

GİZEM OKULLARININ EN BÜYÜĞÜ

Dünya, Tanrı'nın dershanesidir. Bu okulda bulunmamız her zaman öğrenmemizi sağlamaz ama bize her şeyi öğrenme fırsatı sunar. Bu okulun notları ve sınıfları, bilimleri ve sanatları vardır ve her insan, doğuştan bu okula kabul hakkına sahiptir. Mezunları öğretmenleridir, stajyerleri yaratılmış olan her şeydir. Örnekleri Doğa, kuralları ise Tanrı'nın kanunlarıdır. Büyük kolejlere ve üniversitelere girenler ilk önce, günden güne ve yıldan yıla, ortak yaşam okulu üzerinde çalışmalı ve yeni öğretmenlerine kazandıkları diplomaları sunmalıdır. Üzerinde hiç kimsenin okuyamayacağı bir isim yazılmışsa, onu alan kişileri kurtarır.

Saatler uzun görünebilir ve öğretmenler çok acımasız olabilir, ancak her birimiz bu yoldan yürümeliyiz ve yola devam etmeye hazır olanlar sadece TANRI'NIN İNSAN İÇİN BÜYÜK OKULU'nun deneyim geçidinden geçenlerdir.

Küp Sunağı:

Dünyanın elementlerinden oluşur bu sunak. Bu, madenin büyük küpüdür. Bu sunağın üzerinde veya içinde bir Alev yanar. Yaratılan şeylerin ruhu olan Alev'dir bu. Dos-tum, kendini bil. Sen Alev'in hünerisin ve bedenleriniz yaşıyan sunaktır.

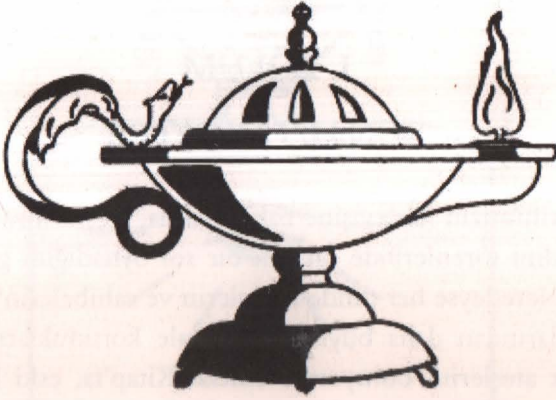
Alev İnisiyeleri

I. BÖLÜM SUNAKTAKİ ATEŞ

Tarihimizin ilerleyişine bakıldığında, ateşin insan türünün dini törenlerinde önemli bir rol oynadığını görüyoruz. Neredeyse her dinde rahiplerin ve rahibelerin* kendi hayatlarından daha büyük bir özenle korudukları kutsal sunak ateşlerini buluyoruz. Kutsal Kitap'ta, eski İsrailiilerin tek bir bağlılık şekli olarak kullanılan kutsal ateşlere yapılan birçok referans buluyoruz. Yakılan Adaklar Sunağı, insan ırkı kadar eskidir ve ilk insanın kendisini eski Lemurya'nın** sislerinden çıkardığı, ilk olarak güneşi, evrenin büyük Ateş Ruhu'nu gördüğü zamana dayanır. Pers inisi-

* Yazar burada Vesta Rahibelerini kast ediyor. Vesta Rahibeleri ya da Vesta bakireleri (sacerdos Vestalis) Antik Roma'da aile tanrıçası Vesta'nın kutsal bakire rahibeleriydiler. Rahibelige Roma'daki seçkin ailelerin küçük kızlarından seçilirlerdi. Birincil görevleri Vesta'nın Forum Romanum'da, Vesta tapınağında bulunan kutsal ateşini korumaktı. Scheid, John (2005) "Romalı Kadınların Dinsel Roller". Kadınların Tarihi: Ana Tanrıçalardan Hristiyan Azizelere. 1. Ahmet Fethi (çev.). İstanbul: Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları. s. 381.

** Lemurya: Diğer adıyla Mu, eskiden Hint ve Pasifik okyanusları arasında yer aldığına ve Atlantis gibi battığına inanılan efsanevi kıta.

Hiç Sönmeyen Kandil:

İçinde tutuşan ve kendi yolunda yanan Alev'in, kadimlerin sürekli yanan kandili olduğunu biliniz. Kandilleri en saf yağdan beslendiğinden, ruhsal Alev'iniz bir saflık ve özgecilikle beslenmelidir.

yeleri, Zerdüşt'ün takipçileri arasında ateş, evreni yarattığı söylenen Büyük Ateş Tanrısı Hürmüz'ün (Ormuzd) onuruna kullanılmıştır.

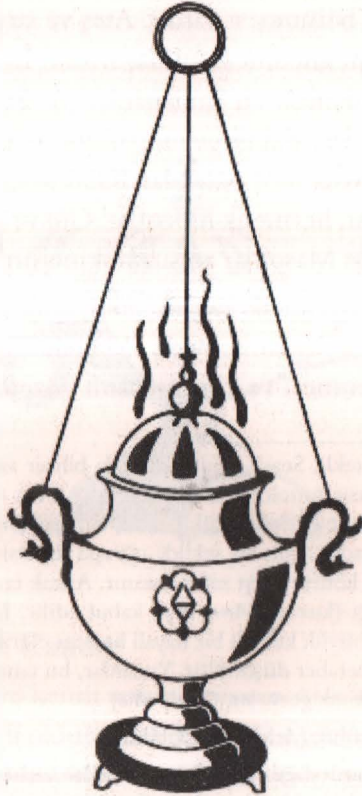
Tarihi Bilgelik öğretileri ile yakından ilişkili olan iki yol veya insanlık bölünmesi vardır. Ateş ve su doktrinleri, doğanın iki karşıt gücünü somutlaştırırlar. İman yolunu veya kalbi takip edenler, şu kullananlar ve Seth'in Oğulları* olarak bilinenler, akıl ve eylem yolunu izleyenler ve ateşin ruhu olan Samael'in** oğlu olan Kabil'in Çocuklarıdır. Bugün simyacılar, hermetik filozoflar, Gül ve Haçlılar (Rosicrucians***) ve Masonlar arasında ikincisini buluyoruz.

Kendimizin, sunak ateşini yakıp söndüren küp sunak olduğumuzu anlamamız iyidir. Yüzyıllar boyunca, İnişiye ateşinin beslenmesi ve korunmasını gözetken kadim rahip-

* Set (ayrıca Sutekh, Seteh, Seth olarak da bilinir ama orijinal kullanımı SET'tir.) Mısır mitolojisinde bir tanrıdır. Nut ve Geb'in oğludur. Mısır mitolojisinde Seth kötülük tanrısı, kardeşi Osiris ise iyilik tanrısıdır. Seth, ne kadar akıllı bir şekilde uğraşsa da Osiris ve Horus'u yok edemeyince, iyi kötüye karşı zafer kazanır. Ancak tanrılar da Seth'i yok edemezler. Aşağı (kuzey) Mısır kralı kabul edilir. Bir eşeği anımsatan kırmızı saçlı ve büyük kulaklı bir hayali hayvan olarak temsil edilir. Çöl ve fırtınalar ile beraber düşünülür. Yunanlar, bu tanrıyı Typhon (Tifon ya da Tayfun) olarak görürler. (Wikipedia)

** Ölüm ve Kötülük Meleği olarak bilinir.

*** Gül ve Haç kardeşliği: "Gül-Haç, eski çağlardan beri aktarılagelenezoterik bilgelige sahip olduğunu ileri süren dünya çapında bir kardeşlik örgütüdür. Örgütün adı, gül ve haçtan oluşan en önemli simgelerinden türetilmiştir. Gül-Haç öğretisi, farklı dinsel inanç ve uygulamaları yansıtan okült unsurlardan oluşur. Bazıları, 1541 yılında ölen İsviçreli simyager Paracelsus'un, örgütün gerçek kurucusu olduğunu kabul etmektedirler. Diğerleri, 16. ve 17. yüzyıldaki gelişmelerin örgütün yeniden canlanması olduğunu; aslında Gül-Haç öğretilerinin eski Mısır'da filizlendiğini ve Platon, İsa ve İskenderiyeli Philo gibi, sıra dışı din ve felsefe önderlerinin de örgüte üye olduklarını ileri sürerler. Ancak, örgütün tarihini 17. yüzyıldan daha eskiye dayandıracak hiçbir kanıt mevcut değildir." (<http://www.hermetics.org/gulhac.html>)

Masonik Denetçi:

Tütsü brülöründen* yükselen rayiha, Rabbin gözünde kabul edilebildiğinden, sözlerimiz ve eylemlerimiz En Yüce'nin gözünde kabul edilebilir tatlı bir tütsü olabilir.

* Brülör, yakıtın hava ile uygun oranda karıştırılarak tam olarak yakılmasını sağlayan mekanizmadır.

lerin Vesta* tapınağının sunak ateşini gece gündüz izlediği gibi, Ruhani Alevi besler ve koruruz.

Roma'nın yeraltı mezarlarında yakıt olmadan binlerce yıl sönmeyen simyacının sürekli yanan kandili, kendi içindeki aynı ruhsal ateşin bir sembolüdür. Resimde Öğrenci tarafından dolaşırken taşınan hiç sönmeyen kandili görüyoruz. Üstünde titreşen biraz mavi ve kırmızı olan alev insanın omuriliğini temsil ediyor. Kadimlerin kandilleri en saf zeytinyağından beslenip yanmaya devam ettikçe, insan kendi içine yayılır ve arındırıcı bir temizlik yapar, hayatın cevheri yukarı doğru yükseldiği zaman, kendi içindeki yanan kandil için yakıt sağlar. Akabinde, Kadimlerin sunaklarında tanrılarına kurban vermeleri teklif edildi. Antik Rahip (Hierophant)** , baharat ve kurbanlarını sundu. Bugünün Masonik Kardeşlik sembollerinin arasında hâlâ tütsü brülör veya buhurdan vardır, fakat kardeşlerin çoğu bu sembolde kendilerini tanırlar. Kadimler, bireyin gelişimi gibi şeyler altında sembolize edildi ve tütsü küpleri arasında yanan küçük kıvılcım yavaş yavaş hepsini tüketti, bu yüzden öğrencinin içindeki manevi Alev yavaş yavaş yanar ve baz metalleri*** ve özelliklerini kendi içinde dönüştürür

* **Vesta**, Roma mitolojisinde ocak, yuva (ev) ve ailenin bakire tanrıçasıydı. Mitolojiye göre babası tanrı Saturnus (Yunan mitolojisinde Kronos) annesi ise ocağın ve ailenin tanrıçası Ops'du. Yunan mitolojisindeki Hestia'ya denkti. Belirli bir kişiliği olmadığı gibi, mitlerde hiç yer almamış, hiç betimlenmemiştir; kutsal alev onun esrarlı varlığı idi. Bu Forum Romanumda Vesta tapınağında bulunan kutsal alev tapınağın rahibeleri, yani Vesta bakireleri tarafından korunmuştur. Roma mitolojisinde çok kutsal bir yere sahipti.

** Hierophant, Kadim Yunan'da Başrahip anlamında kullanılmaktadır. Bununla birlikte kutsal sırları, gizli doktrinleri açıklayan/yorumlayan yorumcu, müfessir, kâhin gibi anlamları da vardır.

*** Ana metal veyadiğeriyle baz metaller, değerli metallerin aksine, görece yaygın bulunan ve daha ucuz olan metallerdir. Bakır, demir, kurşun ve nikel; ana metaller arasındadır.

Alev İnisiyeleri

Mezar Kazıcısının Küreği:

Şimdi mezarımızı yaşamın tutkuları ve duygularıyla kazan kürekleri alalım ve onu insan ruhunun düşünüş tapınağının çöplüğünün çok altındaki gizli odayı ortaya çıkarmak için kullanalım.

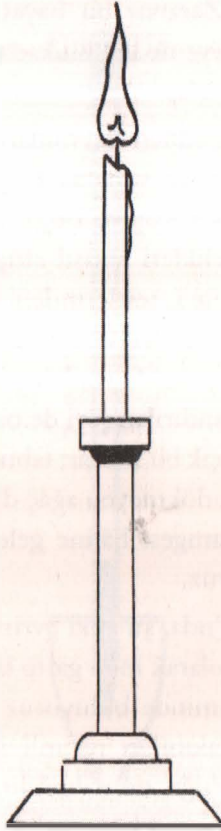
ve cevherini Tanrısal sunaktaki ateşin üzerine duman olarak sunar. Kral Süleyman'ın tapınağını tamamladığında, boğaları tapınağın sunağında yakarak Rabb'e kurban olarak sunduğu söylenir. Zararsız bir hayata inananlar, İncil'de hayvan kurban etmeye neden bu kadar çok atıfta bulunulduğunu merak ediyorlar.

Öğrenci, kurban edilen hayvanların Göksel Zodyak'ın kurbanları olduğunu ve sunakta Koç ya da Boğa sunulduğunda Koç, Göksel Koç ve Boğa, Zodyak'taki Boğa ile gelen insandaki nitelikleri temsil ettiğini fark eder.* Başka bir deyişle, Öğrenci, testlerinden ve arınmasından geçerek, kendi içindeki alt hayvani içgüdülerini ve arzularını yüksek sunağa sunuyor. Masonik kardeşler arasında Ölüm Sembolü olarak adlandırılan şeyi de buluyoruz burada. Bir kürek, bir tabut ve açık bir mezar; tabutun üzerine bir akasya sapı ya da yaprak dökmeyen ağaç döşenmiştir. Resimde asırlardır ölümün simgesi hâline gelen mezar kazıcısının küreğini de görüyoruz.

Thoth'un Kitabı'nda, şu anki evrim aşamasındaki insana iskambil destesi olarak inen garip bir belgeyi çok harika bir Sembolizm biçiminde buluyoruz. Tüm kart takımları arasında, maça takımları resimli iskambil kâğıtlarının ölümünden uzak durduğu tek takımdır. Diğer tüm kral ve kraliçelerde, yüzler kartın köşesindeki küçük işaretleyiciye bakıyor, ancak maça takımında, ondan uzak görünüyorlar.

* Zodyak: Ekliptiğin iki yanında, aşağı yukarı 10 derece genişliğinde, içinde Güneş'in ve gezegenlerin döndüğü bir gök kubbe kuşağıdır. Gök-küresi yüzeyinde, üzerinde on iki takımyıldız sıralanmış olan kuşak biçiminde bir alan, burçlar kuşağıdır. Dünya'nın yıllık döngüsü nedeniyle, Güneş'in bu kuşak boyunca her yıl bir devir yaptığı gözlemlenir. Bu kuşak, adlarını takımyıldızlardan alan on iki bölgeye (burca) ayrılır: Koç, Boğa, İkizler, Yengeç, Aslan, Başak, Terazi, Akrep, Yay, Oğlak, Kova, Balık.

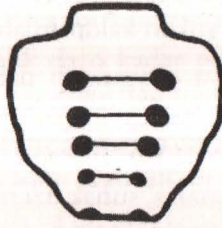
Alev İnisiyeleri

Mum:

Dışarı çıkan ışık bu. Kendini belli etmeden yanan mum. Sonsuza dek cehalet ve belirsizlik karanlığını gideren gerçek ışık budur. Işığın saf bir vücutta ve dengeli bir zihin içinde parlamasını sağlayın. Çünkü bu ışık kardeşlerimizin hayatıdır.

Şimdi maçanın meşe palamudundan alındığı söyleniyor, ancak Gizli Bilim* Öğrencisi'nin farklı bir fikri var. Çağlar boyunca kendi anatomisinin belirli bir kısmı olan ölümün sembolünü kürekte görür. Eğer maça resmine dönecek olursanız, biraz da anatomi bilginiz varsa, mezar kazıcısının küreğinin omurganın ve kartların üst kısmında kullanılan kürek şeklindeki parçanın Sakrum** kemiğinden daha fazla veya daha az farklı bir şey olmadığını göreceksiniz.

Bu kemik omurganın tabanını oluşturur ve aynı zaman-

* Orijinal metinde Occult sözcüğü kullanılmıştır. Okült Öğrencisi'ni Gizli Bilimler Öğrencisi olarak çevirdik. Şöyle ki: "Okült kelimesi etimolojik olarak Latince gizli anlamına gelen 'Occultus' sözcüğünden türemiştir. Okült, hayatın açıklanamayan yönlerinin ortaya çıkarıldığı bazı tradisyonlarda ustadan çırağa, üstattan inisiyeye aktarılan dış dünyaya kapalı ve ekol içerisinde kademe kademe hak edildikçe öğretilen bilgileri tanımlamak için kullanılmıştır. Bu bilgilerin içeriği evrene, doğaya ve insana dair bilinmeyen ve gizli tutulmuş sırlardır. Okültizm bugünün Türkçesine en yakın anlamı ile 'Gizli Bilim' olarak çevrilebilir. Eski lisanda ise 'İlm-i Gayb' ve karakteristik bir anlamı olsa da 'İlm-i Ledün' kavramları ile ifade edilebilir. Okült bilimler başlıca; Maji, Simya, Hermetizm, Kehanet, Astroloji, Teürji, Kabala şeklinde sıralanabilir." <https://ezoterikyol.wordpress.com/2018/03/09/okultizm-okult-nedir/> - Doğan Ay

** Sağrı Kemiği olarak bilinen Sakrum kemiği, 5 adet omurganın kaynaşmasıyla oluşan büyük, üçgen şeklindeki bir kemiktir. Üstte bel omurları, altta koksiks (kuyruk sokumu) kemiği, yanlarda iliak (leğen) kemikler ile komşudur ve aynı zamanda bu komşuluklardan 4 adet eklem oluşmaktadır. <http://www.filizokumus.com/mikaileskenardortgen/>

da Tutkunun mızrağıdır. İçinden ve onu delen boşluktan,* gerçekten Hayat Ağacı'nın kökleri olan spinal sinirin köklerini geçirir. Omurganın alt omurlarını besleyen ve dolduran merkez ve yaratılan her şey için mezarları kazıyan sakrum ve kuyruksokumu kemikleri. Bu nokta, çok sayıda mistik örgütün üyeleri tarafından yıllardır kullanılan Mezar Kazıcının Küreği'yle güzel bir şekilde sembolize edilmiştir. Bu alt spinal sinirlerden geçen akımlar ve kuvvetler, omurganın pozitif veya üst ucundaki sunak ateşini beslemek için dönüştürülmeli ve yukarı kaldırılmalıdır.

Düşüncenin veya duyguların daha yüksek veya daha düşük şeylere odaklanması, olması gerektiği gibi, ince yaşam enerjisinin nerede harcanacağını da belirler. Eğer düşük duygular ağır basarsa, sunak üzerindeki alev zayıf yanar ve yanıp söner çünkü onu besleyen kuvvetler alt merkezlere yoğunlaşmıştır. Fakat fedakârlık baskın olduğunda, alt kuvvetler yukarı doğru yükseltilir ve sürekli yanan kandil için yakıt olarak kullanılmalarını mümkün kılan arınma işleminden geçer. Bu nedenle, kandilin dışarı çıkmasının neden büyük bir günah olduğunu görüyoruz, çünkü Çadır Tapınak** üzerinde duran alevlerin direği, en yüksek yönlerden sonra arındırılmış ve hazırlanmış, insanın üstünde duran manevi Alev, nereye gidebilirse onun yolunu aydınlatır.

* Orijinal metinde "foramana" yazıyor. Ancak muhtemelen tıbbi bir terim olan ve "Delikler, geçit şeklinde delikler (foramen'in çoğulu)," anlamına gelen foramina demek istiyor.

** Yazar Tabernacle sözcüğünü kullanmıştır. Mişkan ya da Çadır Tapınak, çölde Musa peygamber tarafından inşa edilen portatif tapınak. İsrailoğulları Mısır'dan çıktıktan sonra Vadedilmiş Topraklar'a ulaşmadan önce çölde dolaşırken sunak ve tapınak olarak inşa edilmiştir. MÖ 950 yılında Kudüs'te Süleyman Tapınağı inşa edilince Mişkan'a gerek kalmamıştır.

Güneş sistemimizin güneşi, yani fiziksel dünyanın arkasındaki Manevi Güneş, bu Alevlerden biridir. Bizimkinden daha büyük değildi ve çekim gücü ve artan enerjilerinin dönüşümü ile bugünkü oranlarına ulaştı. İnsandaki bu alev “Karanlıkta Parlayan Işık”tır. Kendi içindeki Ruhani Alev’dir. Hiçbir dış ışığın yapamayacağı şekilde aydınlatır. Ondan yayılan bu ışım, tek tek, kozmosun saklı şeylerini görünür kılıyor ve cehaleti, ışığının yayılmasıyla tamamen aynı oranda ortadan kaldırıyor, çünkü bilinmeyenin karanlığı sadece ışıkla ortadan kaldırılıyor. Ve ışık ne kadar büyük olursa, karanlık da o kadar geriye doğru sürülür. Bu, hayatın karanlık geçitleri boyunca taşıdığı ve taşların arasında ve dar uçurum kenarları boyunca ışığında korkmadan yürüdüğü **Felsefe Kandili**’dir. Fakat her ne kadar başka şeyler kazansa da ve bu ışığı kendi içinde bulamasa da nereye gittiğini bilemez; ayak izlerini izleyemez ve cehaletini hakikatin ışığıyla ortadan kaldıramaz.

Bu nedenle, her öğrencinin kendi sunağının üzerine yanan ateşi izlemesine izin verin. Ayrıca bu sunağı, vücudunu mümkün olduğunca güzel ve uyumlu hâle getirsin ve o sunağın üzerine buhur ve mür, eylemlerini ve amellerini feda etmesine izin verin. Çadır Tapınak’ta olduğu gibi, İlahi Sunağın üzerinde her şeyi sunar. Bu yüzden her geçen gün ölüm sembollerini ortadan kaldırmasına izin verin –tabut ve kendi içindeki alt duyguların ustalığı ile kendine hazırladığı açık mezar– ve ne kadar kristalize veya ölü olursa olsun, hayatının olabileceğini, akasya dalının, yaşam ve Ölümsüzlük vaaadinin, kendi içinde bir yerde olduğunu kanıtladığını gösteriyor; ve hayatın Alev’i zayıf veya soğuk görünse de, eğer günlük eylemleriyle yakıtı tedarik ederse, sunağın Alev’i bir kez daha kendi içinde parlayacak, aynı

zamanda kardeşinin bu Alev'i yakmasına yardımcı olacak,
ki bu da yaşayan Tanrı'ya canlı bir kurbandır.

Alev İnisiyeleri

II. BÖLÜM

ŞAMBALA'NIN* KUTSAL ŞEHİRİ

Dünyanın her mitolojisinde ve efsanevi dininde, her şeyden önce o dinin büyük idealini ifade eden kutsal olan bir nokta vardır. Norveçliler için, şölen ve savaşın günün düzeni olduğu kahramanların mızraklarından inşa edilen Savaşta Öldürülenlerin Şehri Valhalla** idi. Burada kahramanlar bütün gün savaşıp geceleri eğlenmek için ortaya

* Hinduizm ve Tibetli Budist geleneğinde, Shambhala (Şambala) efsanevi bir krallıktır. Krallığın karlı dağ zinciri ile çevrili sekiz yapraklı lotus çiçeği ile aynı biçimde düzenlendiği söyleniyor. Merkezde, şehirden Kalapa olarak adlandırılan Shambala Kralı'nın sarayı bulunuyor.

** Valhalla, eski Nordik dilindeki Valhöll kelimesinden türer. "Katledilenlerin/Maktullerin Salonu" demektir. Valhalla, tanrıların diyarı Asgard'da bulunan geniş ve kocaman bir kabul salonudur ve Odin tarafından yönetilir. Burada Odin, savaş esnasında kahramanca savaşmış ölenlere bir ziyafet hazırlar ve onlarla beraber bu eğlenceye katılır. Huzurlu bir şekilde ölenler Valhalla'ya gelemezler. Ayrıca doğum yaparken ölen kadınların da Valhalla'ya kabul edildiği söylenir. Kadın veya erkek fark etmeksizin, savaşta ölen herkes Valhalla'ya girmeye hak kazanır. Savaş meydanında ölenlere Einherjar denir ve Valkürler (savaşçı bakireler) tarafından at sırtında büyük salona taşınırlar. Kaynak: <http://nordiksimit.org/2017/01/meraklisi-icin-valhalla-nedir-nasil-girilir/>

çıktılar. Her gün yaban domuzu öldürdüler ve üzerinde şö-
len yaptılar ve ertesi gün tekrar canlandılar. Northland'da
Valhalla'nın dağların tepesinde yüksek olduğunu ve Gök-
kuşağı Köprüsü olan Befrost tarafından aşağıdaki dünyaya
bağlı olduğunu söylüyorlar; bu köprüden yukarı ve aşağı
tanrılar geldi ve En Büyük Baba (Tanrı) Odin, Tanrıların
şehri Asgard'dan indi ve insanlık ile çalıştı ve emek harcadı.

Yunanlılar arasında Olympos Dağı kutsal sayıldı ve bu-
rada tanrıların dağın tepesindeki yüksek bölgelerde yaşadığı
söylendi. Kutsal Kâse Şövalyeleri'nin Kuzey İspanya zirve-
lerinin kayalıkları ve tepeleri arasında kendi kaleleri oldu-
ğu söyleniyor. Dünyanın her dininde kutsal bir yer vardır:
Doğu'da Meru, Moriya Dağı ve Sina Dağı (burada hukuk
ve adalet tabletleri insana verildi); bütün bunlar evrensel
bir idealin sembolleridir ve bu dinlerin her biri bulutlar
arasında bir kale ve bir yuva iddia ettiği için, dünyanın tüm
dinlerinin Moğolistan'ın Gobi Çölü'ndeki Kutsal şehir
olan Şambala'da karargâhının olduğu söylenir.

Doğu'daki halklar arasında, bu kutsal şehre dair muh-
teşem efsaneler vardır, burada Büyük Beyaz Loca'nın veya
Kardeşliğin dünya işlerinin yönetimini sürdürmek için bu-
luştugu söylenir. İskandinavya'nın Assir'leri on iki sayıya
sahipti, Olympos'un on iki tanrısı vardı, bu yüzden Büyük
Beyaz Kardeşliğin* de Şambala'da buluşan ve erkeklerin iş-

* Gizli bir dağda, "Scholomance" adlı bir okul olduğu, her sene on öğ-
rencinin alındığı ve eğitimin döneminin sonunda bir kişinin şeytana
hizmet için seçildiği yazıyordu. Okuldaki eğitim Kral-Peygamber Süley-
man'ın mistik öğretilerine dayalıydı. Daha sonra; Sir George King'in yani
Aetherius topluluğunun kurucusu olan kişinin de bu işlerle ilgilendiği
bildirilmişti. George King, 144 liderden oluşan Büyük Beyaz Kardeşlik
adlı topluluğunun da kurucusuydu. Madam Blavatsky'ye göre; bu top-
luluk dağlarda yaşıyor, insanlığın ruhsal gelişimi üzerinde çalışıyor
ve hatta güneş sistemini inceliyordu. Aetherius Topluluğu'nun, kutsal

lerini yönlendiren on iki üyesi olduğu söyleniyor. Bu evrensel din merkezinin, dünyayı kristalize eden ilk parçası olan kutup başlığının hayatı destekleyecek kadar sağlam hâle geldiği ve burada yeryüzüne indiği söylenir. Bilim, artık dünyanın sadece iki hareketinin olmadığını, eksenî üzerinde döndüğünü ve güneşin etrafında döndüğü gibi, aynı zamanda Fransız astronom Flammarion'a göre dokuz hareketinin daha olduğunu biliyor. Bu hareketlerden biri de kutupların değişmesidir. Başka bir deyişle, bir gün dünyanın Kuzey Kutbu olan dünya yüzeyinin bir kısmı başka bir zaman Güney Kutbu olacaktır.* Bu nedenle, Kutsal Şehir'in merkezi konumunu terk ettiği ve çok miktarda gezinmeden sonra Moğolistan'da bulunduğu söyleniyor.

Muhammed'in dini ile tanışanlar, her yıl binlerce kişinin İbrahim'in dayandığı büyük göktaşı olan İbrahim Taşı'na onur vermek için gittiği ve Muhammed'in ayaklarını dinlendirdiği Mekke'deki Kâbe ziyaretine büyük ilgi göstereceklerdir. Hatta yaşlılar ve gençlerden bazıları taşıyor bile; çöl kumları boyunca rüzgârlara ve pek çokları uzak mesafelerden gelen, sevdikleri ve değer verdikleri yerleri ziyaret etmek için anlatılmamış zorluklara katlanırlar. Hindistan'da da aynı şeyi buluyoruz. Tapınakçılar Hristiyan dinimizde Mesih'in Kutsal Kabir Kilisesi'ne gitmiş olsalar bile, hacıların gittiği birçok başka kutsal yer vardır. Bu şey-

yerler yaratmak için kozmik enerji ürettiği de iddia ediliyor. Batı Tibet'te "Büyük Beyaz Kardeşliğin" merkezinin var olduğu söylenir. Kutsal Şambala şehrinin Gobi çölünde, "Agarta Yeraltı Üniversitesi"nin ise muhtemelen Nepal'le güneydoğu Tibet sınırı üzerinde bulunduğu inanılmaktadır.

* Manyetik alan büyük oranda, likit metallerin yerkürenin iç çekirdeğine doğru hareket etmesiyle ortaya çıkıyor. Bu hareketin değişmesiyle birlikte manyetik alan da değişim gösteriyor.

Kaynak ve detaylı bilgi: <https://www.bbc.com/turkce/haberler-46909876>

Lotus:

Bilinciniz, İçinizdeki yaşam ağacından yukarı doğru yükseltilbilir, beyinde Lotus gibi çiçek açar, alt dünyanın karanlığından yükselen, güneş ışınlarını yakalamak için Çiçeğini kaldırır.

de dışa dönük bir sembolden çok daha az şey görülür, ancak gerçek Öğrenci, içinde bulunan büyük ezoterik gerçeği tanır. İnsanın ruhsal bilinci Mekke'ye giden bir yolcudur. Bu bilinç, vücudun merkezleri ve sınırları boyunca yukarı doğru ilerledikçe, Sina tepelerine tırmanan Hacı ya da Salvart Dağı'na dönen Kutsal Kâse Şövalyesi gibidir.

İnsanın omuriliğindeki ateş dolaşımalarında yukarı doğru harekete başladığında, birçok türbede durur ve birçok kutsal yeri ziyaret eder, çünkü Masonik kardeş ve Yakup'un Merdiveni* gibi, cennete giden yol yukarı ve içe doğrudur. Spinal ateş, birçok büyük ilkenin merkezleri veya tohum

*Yakup (Yakub/Yâkûb) (Arapça: ياقوب عي, İbranice: יַעֲקֹב), İbrani din büyüğü ve atası. İslam'a göre peygamberdir. Babası İshak, amcası İsmail, büyükbabası İbrahim'dir. Yusuf'un babasıdır. Yakup'a Tanrı tarafından İsrail isminin verildiğine inanılır (Yaratılış 32:28). Bu nedenle Yakup'un on iki oğlunun soyundan gelenlere "İsrailoğulları" denir. Kur'an'da bazı yerlerde İsrail ismi Yakup yerine kullanılmıştır (Al-i İmran, 93). Yakup (İbranice: Yakubo) "sonra gelen, yerine geçen" anlamına gelir. "Topuk" kökünden gelmektedir. Doğumu esnasında ikiz kardeşinin topuğunu tuttuğuna inanılır. İsrail kelimesi "Tanrı'nın yolunda, doğru yolda" anlamına veya "Tanrı'yla güreşen" anlamına gelir. İsra (İbranice: güreşmek) ve el (Semitik dillerde tanrı) kelimelerinin birleşiminden oluşmuştur. Yakup Beerşeba'dan ayrıldı. Yolda bir taşa başını yaslayıp uykuya daldı. Rüyasında yerden göğe uzanan bir merdiven gördü. Merdivenden melekler inip-çıkıyorlardı. Rabb'i Yakup'a göründü ve şöyle dedi: Üzerinde yattığın toprakları sana ve soyuna vereceğim. Yeryüzünün tozu kadar sayısız bir soya sahip olacaksın. Doğuya, batıya, kuzeye, güneye doğru yayılacaksınız. Yeryüzündeki bütün halklar sen ve soyun aracılığıyla kutsanacak. Seninle birlikteyim. Gideceğin her yerde seni koruyacak ve bu topraklara geri getireceğim. Verdiğim sözü yerine getirinceye kadar senden ayrılmayacağım." Yakup uyanınca başını koyduğu taş zeytinyağı dökerek kutsadı ve anıt olarak dikti. Bulunduğu yerin Luz olan adını Beytelfü olarak değiştirdi ve oraya "göklerin kapısı" dedi. Daha sonra şöyle bir adak adadı: "Tanrı benimle olur, gittiğim yolda beni korur, bana yiyecek, giyecek sağlarsa, babamın evine esenlik içinde dönersem, RAB benim Tanrım olacak. Anıt olarak diktiğim bu taş Tanrı'nın evi olacak. Bana vereceğin her şeyin onda birini sana vereceğim." (Vikipedia, Kutsal Kitap)

Tomurcuklanan Çubuk:

Çubuktaki tomurcuklar, kendi içinizdeki yedi merkezdir; bunların ruhsal güçlerini geliştirdiğinizde, kendi varlığınız içinde ateş merkezleri olarak parlarlar. Kadimler, bu merkezleri sembolize etmek için çiçekler aldılar, ki bu da parladıklarında, Hayat Ağacı'ndan kesilmiş ölü çubuğun tomurcuklandığını göstermektedir.

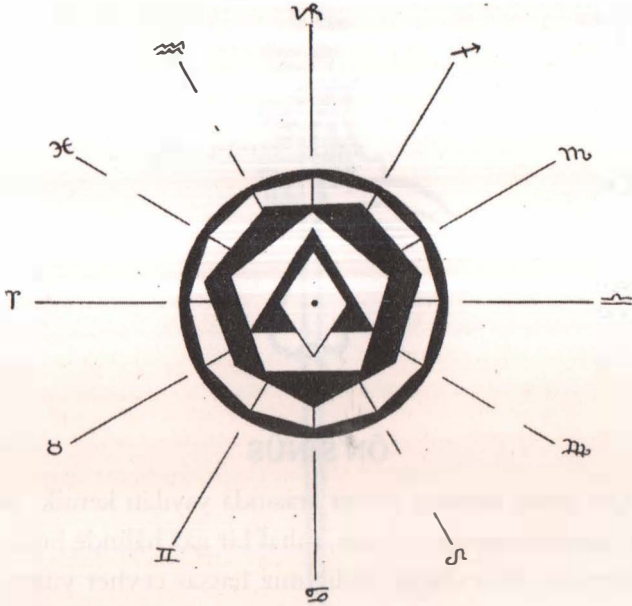
zemininden geçer ve kendi içinde birçok İlahi Cevher'in tapınağında ibadet eder, ama sonsuza dek yukarı doğru gider ve sonunda büyük çöle ulaşır. Sadece acı ve ıstırap ve uzun emekten sonra bu ıssız kumları geçer. Bu, yüce insanın Gethsemane'sidir,* ama sonunda Kutsal Çölü geçer ve ondan önce Lotus'un kalbinde Altın şehir Şambala yükselir.

ÖN SINÜS

Ön Sinüs denilen gözler arasında yayılan kemik, insanın ilahi koltuğudur. Orada, tuhaf bir gaz hâlinde bulunan materyalde Ruh olarak bildiğimiz hassas cevher yüzer, ya da daha doğrusu orada kendine bir yer bulur. Bu, Gökkuşağı Köprüsü veya Gümüş Kordon ile alt dünyaya bağlanan Kutsal Çöl'deki Kayıp Şehir ve öğrencinin yükselmeye çalıştığı bir noktadır. Bu, bireyin alt insanı ve dünyayı aşağıda bıraktığı ve daha yüksek insan ya da daha yüksek dünyaya, beyne tırmandığı ruhun Kutsal Haccıdır. Bu, Şambala'ya yapılan büyük hac ziyaretidir ve bu büyük şehir dünyamızın yönünün merkezi olduğundan, insandaki karşılık gelen

* Gethsemane, Kudüs'teki Zeytin Dağı'nın eteğinde kentsel bir bahçedir. Hristiyanlıkta, İsa'nın bahçede acı çektiği ve çarmıha gerilmesinden önceki gece tutuklandığı yer.

Felsefe Taşı:

Bu, filozofun hakiki taşıdır ve ona yaratılan her şeyden fazla güç verir. Bu taşın kendisi. Evriminin deneyimleri, binlerce farklı yönden yaratılışın ışığını yansıtana kadar kaba taşları kesmiş ve cilalamıştır.

büyük şehir, hükümet sisteminin merkezidir.

Başka bir şey insanı yönettiğinde, kendi yüksek benliğine uymaz ve yalnızca yüksek ilkeyi temsil eden tanrılar, Gökkuşağı Köprüsü'nden inip onunla birlikte emek verdiği, ona Sanat ve Bilimleri öğrettiğinde, gerçekten ilahi doğum hakkını alır. Doğu'da öğrenci, kutsal şehrin kapıları önünde ibadet etmesine izin verileceği zamana istekli olarak sabırsızlanır; ayrıca, Zodyak'ın yuvarlak masasının etrafındaki sessiz konuşmacılar **İnisiyeleri** göreceği zaman; İsis'in örtüleri parçalanıp atılacak ve Kutsal Kâse Fincandan kaldırılacak.

Öğrencinin, bütün bu şeyleri evrende bulmadan önce kendi içinde bulması gerektiğini hatırlamasını sağlayın. Evreni kavramadan önce kendi içindeki on iki Büyük Kardeş'i tanımalı ve anlamalıdır. Büyük İnisiyeleri tanımadan önce, onun ilkin kendi içinde onları bulması gerekir ve eğer Lotus Çiçeği'ndeki Kutsal Şehir'i görecekse, önce kendi içinde yapraktan taçyaprağa doğru gelişip kendisini daha yüksek prensiplere çekip çıkardığında açması gerekir. Lotus bir kez daha omurga sütunudur; kökleri, maddi varlığın derinliklerindedir; çiçeği, beynidir ve sadece yukarı doğru beslenip güç gönderdiğinde, Lotus kendi içinde çiçek açabilir birçok yaprakları ile çiçek açar, manevi kokularını verir.

Bazen mağaza vitrinlerinde komik küçük Çin tanrıları ya da oryantal Budaların bir nilüfer çiçeği üzerinde oturduğunu görürsünüz. Aslında, dikkatli bakarsanız, oryantal tanrıların neredeyse hepsinin bu şekilde tasvir edildiğini göreceksiniz. Bu, kendi içlerinde Shushumna* dedikleri Manevi Bilinç'i açtığı anlamına gelir. Hindu tanrıları tara-

* Kuyruk sokumundan başlayıp başın tepe noktasına kadar ilerlediği ve omurganın ortasından geçtiği varsayılan spiritüel enerji kanalı.

findan giyilen komik şapkaları görmüşsünüzdür. Baş aşağı bir çiçeği temsil etmek için yapılmışlardır ve bir kez daha, tomurcuklanan Harun'un Asası* gibi, içindeki bilincin ortaya çıkmasına yapılan referansı görüyoruz. Lotus çiçeği olgunluğa ulaştığında, tohumunu bırakır ve bu tohumdan yeni bitkiler çıkar. Tıpkı bitki tamamlanıp işi bittiğinde olduğu gibi, çalışmak ve başka şeyler üretmek için serbest bırakılan spiritüel bilinç için de aynı durumdan söz edilebilir.

* Rod of Aaron's: Hazreti Musa'nın kardeşi Harun'un Asası/Harun'un Kolu denilen, Mısır'daki veba salgınları sırasında ve İbranilerin büyük göçünde (Exodus) mucizevî gücünü gösteren asa. Bununla birlikte botanikte sığırkuyruğu da denilen Verbascum thapsus adlı şifalı bitkiye de Rod of Aaron's denilmektedir. (ÇN)

Alev İnisiyeleri

III. BÖLÜM

SİMYACININ GİZEMİ

Bugün simyacı* duymamış çok az Gizli Bilim Öğrenci'si vardır, ancak Orta Çağ'da yaşayan ve kimyasal sembolizm adı altında ruhun tarihini gizleyen garip erkekler hakkında bir şeyler bilen çok az sayıda insan vardır. Bir zamanlar, dini bir düşünceyi ifade etmek, kazıkta veya tekerlekte imha edilmek anlamına gelirdi; insanlar yeraltı mağa-

* Simya kelimesinin kökenine dair kesin bilgiler yoktur. Genelde "sıvı akıtmak, metal dökmek" anlamlarındaki Grekçe khymeianın Arapçaya el-kimiya' ve es-sîmya' yazılışlarıyla geçmiş şekli olduğu kabul edilmektedir. İslam ilim ve düşüncesine ait eserlerin Latinceye çevrilmesiyle birlikte elkimiya' alchemy şeklini almış ve Batı dillerindeki chemistry (kimya) kelimesinin kökenini oluşturmuştur. Simya insanlığa sonsuz bir zenginlik ve ölümsüz bir hayat vaat etmiştir. Bunların ilkinde demir, bakır, kurşun gibi değersiz metallerden altın ve gümüş elde edilmesi yoluyla, ikincisine de "iksir" denilen sihirli madde sayesinde ulaşılabileceğini ileri sürer. Kendi gizemli yöneliminde metal dönüşümünü ve iksir yapımını hedeflediği için aynı zamanda kimya işlemlerini ve metalürji süreçlerini kapsayan bir laboratuvar etkinliğidir. Ancak gerçek bir simyacının asıl amacı genel kabule göre bunlar değil dünyanın ve evrenin işleyişini anlamak ve buna müdahale etmektir. (İslam Ansiklopedisi, Ayten Koç Aydın, C.: 36, s. 218-220)

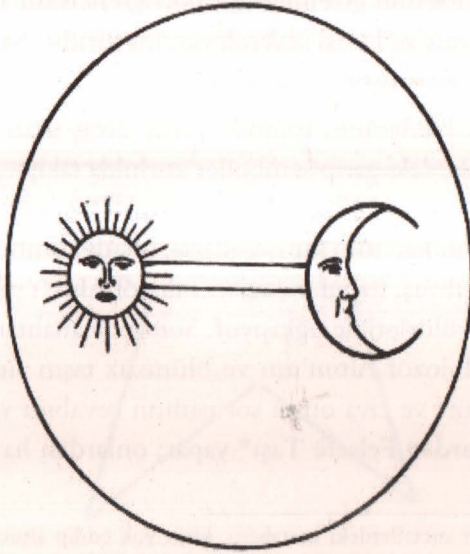
Beş Köşeli Yıldız:

Tüm Masonlar tarafından bilinen bu resim, Ruh'un fotoğrafıdır. İçinde Mesih'in geldiğini haber veren Beytullahım Yıldızıdır. Tokalaşan iki el, Hz. İsa'da birleşmiş olan ruh ve bedendir. Mesih'in doğduğu andaki düşük olanla daha yüksek olanın ittifakıdır.

ralarında ve mahzenlerinde, o günlerin dini görüşlerinin onları yapma ayrıcalığını reddettiği doğanın gizemlerini öğrenmek için sessizce çalıştılar. Doğal irfan üzerine derinden çalışan bir simyacıyı hayal edelim. Onu gizli laboratuvarının test tüpleri ve imbikleri arasında buluyoruz. Etrafında eski yazarlar tarafından yazılmış kitaplar ve kalın ciltler vardır; o doğanın gizemlerinin bir öğrencisidir ve yıllarını bu işe vermiş ve bu işi severek yapmış biridir. Saçları uzun zamandır ağarmıştır.

Küçük lambasının ışığında yavaş yavaş okur ve önündeki sayfalardaki garip semboller zorlukla takip eder. Zihni bir şey üzerine odaklanır; bu da Filozof Taşı'nın bulunmasıdır. Emrindeki tüm kimyasallarla, çeşitli kombinasyonları iyice anlaşılmış, temel metalleri Filozof Altın'ı yapmak için fırını ve brülörleri ile uğraşılıyor. Sonunda anahtarı bulur ve dünyaya Filozof Altın'ının ve ölümsüz taşın sırrını verir. Tuz, kükürt ve cıva onun sorusunun cevabını verir; Simyacı bunlardan Felsefe Taşı* yapar; onlardan hayatın İksi-

* Simyacılar metallerdeki hastalığın, kirin yok edilip altının ortaya çıkarılması gibi, uzun bir süreçten sonra da insandaki tanrısal tözün açığa çıkabileceğini ve kişinin iyi için çalışabileceğini düşünmektedirler. Bu bağlamda Felsefe taşı da mutlak olana, tanrısal töze kavuşturan bilinç anlamını kazanmaktadır. Öyleyse kendi içindeki Tanrısal tözü bulmak isteyen kişi, tıpkı maddenin saflaştırılması gibi, kendi içine dönerek kendini saflaştırmalı ve gizli olan, içindeki Felsefe taşına ulaşmalıdır. Simyada kullanılan yöntemler ezoterik olarak inisiyasyonu da bu anlamı ile temsil etmektedir. Bu, en güzel ifadesini vitriol sözcüğünde bulmaktadır. VITRIOL aslında Latince bir cümledeki sözcüklerin baş harflerinden oluşmuştur. Bu cümle "Visita Interiora Terræ Rectificando Invenies Occultum Lapidem" dir ve "Dünyanın derinliklerini ziyaret et gizli taşı bulacaksın" anlamına gelmektedir. Bu, pratik simyada kayıp taş ya da mineral olarak düşünülmeyle beraber, aslında insanın Tanrı'yı, tanrısal olanı kendi içinde bulacağı anlamına da gelmektedir. (Din Fenomenolojisi Bağlamında Asya ve Babil Simyası Hakkında Karşılaştırmalı Bir Araştırma – Celil Çiftçi, 2014, s.11, Yüksek Lisans Tezi)

Güneş ve Ayın Evliliği:

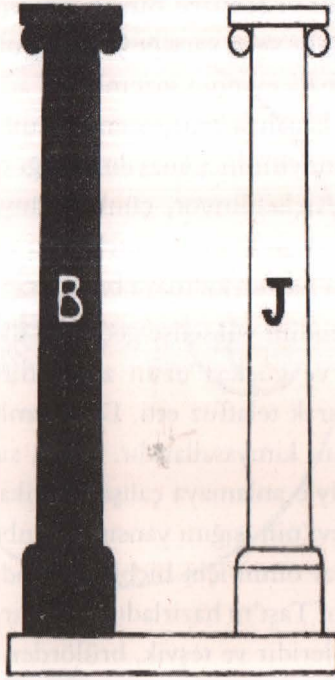
Bu, kalp ve zihin ebedi birliğe katıldığında insanda gerçekleşir. İçinde pozitif ve negatif kutuplar birleştiğinde ve bu birlikten Filozof Taşı yapıldığında ortaya çıkar.

rini çıkarır; ona verdikleri güçle, baz metalleri altın hâline getirir. Dünya ona gülüyor, ama o sessizce devam ediyor, gerçekten dünyanın imkânsız olduğuna inandığı şeyleri yapıyor.

Yıllarca süren yoğun emek ve çabanın ardından küçük lambasını alır ve sessizce Büyük Bilinmeyen'e kayar. Kimse ne yaptığını veya yaptığı keşifleri bilmiyor, ama küçük lambasıyla hâlâ evrenin gizemlerini araştırıyor. On beşinci yüzyılın kapanışı onu gizem bulutları arasında gözden kaybederken, yirminci yüzyılın şafağı onu haklı ödülünün ihtişamıyla taçlandırıyor, çünkü dünya bildiği gerçekleri gerçekleştirmeye ve onun emek dolu yıllarının kazandırdığı anlayışına hayran kalmaya başlıyor.

İnsan kendini yükselişe geçirdiği ilk zamandan beri bir simyacıydı ve güçleri uzun zamandır gizliyen kendisini insan olarak telaffuz etti. Deneyimler, filozofun deney yaptığı yaşam kimyasallarıdır. Doğa, sırlarını kendi harika sembolizmiyle anlamaya çalışan harika bir kitaptır. Kendi Manevi Alevi'nin ışığını yansıtan lambadır ve bu olmadan basılı sayfalar onun için hiçbir şey ifade etmez. Kendi bedeni, Filozof Taşı'nı hazırladığı fırındır; duyuları ve organları test tüpleridir ve teşvik, brülörden çıkan alevdir. Tuz, kükürt ve cıva, sanatının kimyasallarıdır. Kadim filozoflara göre, tuz toprak dünyevi idi, kükürt ruhu olan bir ateşti, cıva ise hiçbir şey değildi, sadece Yunanlıların kanatlı Hermes'i gibi bir elçiydi. Rengi kırmızı ve mavinin harmanlanmasıyla oluşan mordu –ruhun mavisini ve bedenini kırmızısı.

Simyacı, kendisinin Felsefe Taşı olduğunu ve bu taşın tuz ve kükürt veya ruh ve beden, cıva ile zihnin bağları arasında birleştirildiğinde elmas gibi yapıldığını fark eder. İnsan, duygusal hayvan olduğu gibi, aklın enkarne ilkesidir

Tapınak Sütunları:

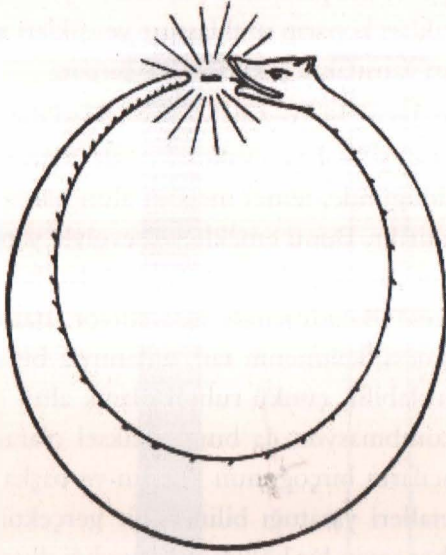
Bu sütunlar kalbi ve zihni, yaşamın pozitif ve negatif kutuplarını sembolize eder. Tapınağa girenler sütunlar ARASINDAN geçmelidir. Her aşırılık tehlikelidir. Durulması güvenli olan tüm kutuplar arasındaki nokta budur. Tapınağa tek başına ya kalbin ya da aklın gelişmesiyle giremezsiniz, ama sadece her ikisinin de eşit gelişmesiyle girebilirsiniz.

de. Bir ayağı göklerde diğeri de yeryüzünde duruyor insanın. En yüksek varlığı göksel kürelere kaldırılıyor, fakat alt insan onu maddeye bağlıyor. Şimdi, filozof, kutsal taşı inşa ediyor, onun ruhunu ve bedenini uyumlulaştırarak bunu yapıyor. Sonuç, Filozof Taş'ıdır. Yaşamın sert darbeleri, parçacıkları koparıp uzaklaştırır ve ışıkları milyonlarca farklı açıdan yansıtacak şekilde yüze çarpar.

Yaşamın İksiri bir kez daha Ruh Ateşi'dir ya da daha doğrusu bu ateşi besleyen yakıttır ve alt insan ruhsal altına dönüştürüldüğünde, temel metalin altın hâline getirilmesi gerçekleştirilir. Bunu emekle ve sevgiyle yapar. Böylece kendi dünyasının kederleri içinde kaybolan her derde deva ilacı (Panacea*) kendi içinde inşa ediyor. Baz metalin altına dönüşmesi, kelimenin tam anlamıyla bir gerçek olarak adlandırılabilir, çünkü ruhsal olarak altın üreten aynı kimyasal kombinasyon da bunu fiziksel olarak da yapar. Eski simyacıların birçoğunun kurşun ve başka alaşımlarla değerli metalleri yarattığı bilinen bir gerçektir. Fakat bu her şeyin, her şeyin bir bölümünü içerdiği ilkesine dayanıyordu; başka bir deyişle, her kum taneciği veya su damlası, içinde oradaki evrenin her bir elemanından bir miktarını içermektedir. Bu nedenle simyacı hiçbir şeyden bir şey yapmaya çalışmadı, daha ziyade zaten daha önce olan şeyi açığa çıkarmayı ve inşa etmeyi deneyimlemiştir ve öğrenci, bunun tek olası yöntem olduğunu bilmektedir.

İnsan hiçlikten hiçbir şey yaratamaz, ancak her şeyi içeren potansiyel enerjide ve metalleriyle tıpkı bir simyacı gibi, sadece sahip olduğu şeylerle çalışır. Yaşayan Filozof

* Panacea (Yunanca: Panakeia) Yunan mitolojisinde bir şifa tanrıçası. Asklepius ve Epione'un kızı. Panacea'nın kelime anlamı 'her derde deva' demektir.

Yılan:*

Bu, antik Tanrıların yılan tacıdır. Ruh ateşinin iki yolunun veya parçalarının birleştiğini gösteriyor. Bu taç ustalığın sembolüdür ve birlik, öğrencinin içindeki yaşam güçleri beyne doğru yükseltildiğinde gerçekleşir.

* Metinde Serpent sözcüğü kullanılmıştır. Serpent veya yılan, en eski ve en yaygın mitolojik sembollerden biridir. Yılan kötü güç ve kaosun sembolü olduğu kadar gelen doğurganlık, ölümsüz yaşam ve şifa sembolüdür de Yılanlar, insanoglunun bildiği ve iyiliğin ve kötülüğün ikili ifadesini temsil ettiği bilinen en eski ritüellerin bazılarıyla ilişkilendirilmiştir.

Taşı çok güzel bir şeydir. Gerçekten de ateşten opal gibi, kullanan kişinin ruh hâline göre değişen bir milyon farklı ışıkla parlar. Arınma fırınından geçen manevi ateşin, altın ve mavinin ruh bedeni olarak vücuttan yayılan dönüşüm süreci çok güzel bir süreçtir.

Masonların, içinde tokalaşan iki el bulunan beş köşeli bir yıldız sembolü vardır ve bunun içinde Filozof Taşı'nın gizemi yer alır. Tokalaşan eller, rekabetçi bir sistemden ziyade bir kooperatif tarafından, daha yüksektekilerin ve daha alttakilerin karşılıklı iyileştirme için çalıştığı birleşik insanı temsil eder. Beş köşeli yıldız, bu iş birliğinden doğan ruh bedenidir; yaşayan Filozof Taşı, dünyanın tüm mücevherlerinden daha değerlidir. İncil'de konuşulan yaşam nehirleri ona dökülür; sabahın yıldızı, Ustalığın şafağını müjdeliyor ve eski simyacının ayak izlerini takip edenlere gelen ödül.

Öğrencinin, yaşam simyasının, simyacıların yazılarında anlatılan tüm ilerleme durumlarını doğal sırayla ürettiğini, nihayet güneş ve ayın Hermetik Evlilik'te tarif edildiği gibi birleştirdiğini anlaması iyi bir şeydir; aslında bu, bedenin evliliği ve birbirlerinin karşılıklı gelişmesi için olan ruhtur. Yüzyıllar önce gizlice ruhla ilgili çalışmalarımızı sürdüren simyacılarız ve hâlâ o zamanlar sahip olduğumuzdan daha fazla imkâna sahip olduğumuz için o kadar değerliyiz çünkü şu anda kişisel yaralanma tehlikesiyle ilgili görüşlerimizi ifade edebiliyoruz.

Modern simyacı eski kardeşinin asla sahip olmadığı bir fırsata sahiptir. Yoğun bir sokak köşesinde günlük olarak doğanın sürdürdüğü deneyleri görebiliyor. Metallerin karışımını görüyor ve günlük yaşam kitabından analogi gücüyle İlahiyatı öğrenebilir. Tecrübe ve sık sık acı çekmesi-

le ruhunun çeliğini hayatın alevinde dövüyor. Zodyak'taki ay bir fûnye gibi dokunduğunda hayatın oluşumunu engeller, böylece kendi arzuları ve istekleri ruhunun güçlerine dokunur ve okuduğunu sağlayan gözü geliştirdiği zaman deneyimler ruh niteliklerine dönüştürülebilir çünkü tüm kitapların en basiti - günlük yaşamdır.

Bugünün simyacısı mağaralarda ve mahzenlerde gizli saklı değil, yalnız çalışıyor, ama çalışmalarına devam ederken, duvarların etrafında inşa edildiği görülüyor ve o dünyada iken, eski ustası gibi değildir. Çalışmalarında daha da ilerledikçe, diğer insanların tavsiyelerinin ve dış yardımların ışığı zayıflar ve söner, sonunda karanlıkta tek başına duruncaya kadar ve sonra kendi lambasını kullanması gereken zaman gelir ve üzerinde taşıdığı çeşitli deneyler onun rehberi olmalıdır. Geliştirdiği Yaşam İksirini almak ve onunla birlikte ruhsal bilincinin lambasını doldurmak zorundadır ve bunu başının üstünde tutarak Büyük Bilinmeyen'e girer, eğer iyi ve sadık bir hizmetkar olmuşsa, İlahiyat Simyası'nı öğrenir. Şimdi test tüpleri ve şişeleri onun aletleridir; o zaman dünyalar ve küreler çalışacaktır ve sessiz bir gözlemci olarak, tüm evrenin büyük Simyacısı, herkesin en büyük simyası, yaşamın yaratılması, formun bakımı ve dünyaların inşası olan İlahi olandan öğrenecektir.

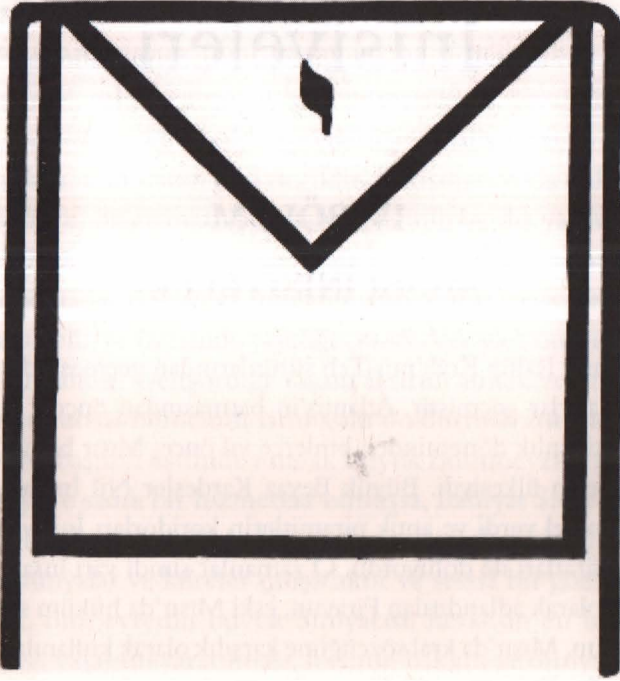
Şimdi test tüpleri ve şişeleri onun uygulayıcıları olduğu yerde, o zaman dünyalar ve küreler çalışacak ve sessiz bir gözlemci olarak, tüm evrenin en büyük simyacısı olan, dünyanın en büyük simyacısı olan yaşamın yarattığı İlahi Bir'den yeniden kurmayı ve dünyaların inşasını öğrenecektir.

Alev İnisiyeleri

IV. BÖLÜM MISIR İNİSİYELERİ

Mısır Rahip Kralı'nın Teb sütunlarından geçmesinden bu yana asırlar geçmiştir. Atlantis'in batmasından önceki yıllar, Hristiyanlık döneminden binlerce yıl önce, Mısır büyük hakikatlerin ülkesiydi. Büyük Beyaz Kardeşler Nil İmparatorluğu'na el verdi ve antik piramitlerin koridorları İnisiyelerin tezahüratları ile doluyordu. O zamanlar şimdi yarı insan yarı tanrı olarak adlandırılan Firavun, eski Mısır'da hüküm sürdü. Firavun, Mısır'da kral sözcüğüne karşılık olarak kullanılan kelimedir. Daha sonraki Firavunların çoğu yozlaşmıştı ve çok az etkiye sahipti. Papaz kralları arasında listelediğimiz sadece erken dönemde hüküm süren Firavunlardır.

Bir an için Luksor'un büyük salonunu zihninizde canlandırmaya çalışın –katı granit kubbelerini tutan yazıtlı sütunların, her birine tanrıların geçmişleri oyulmuş. Odanın üst ucunda Nil Firavun'u resmi devlet kıyafetleriyle oturuyor; onun etrafında danışmanları, aralarında baş tapınak rahibi. Odanın üst ucunda Nil Firavunu devlet elbiseleriyle oturmuş; onun etrafında danışmanları, aralarında tapınağın

Masonik Önlük:

Üçgenin içinde ruhun maddenin karesine indiğini görüyoruz. Ruhun içinden parlayabileceği ve insanlığın ayak izlerini yönlendirmek için ışık tutabileceğimiz maddeyi arındıralım.

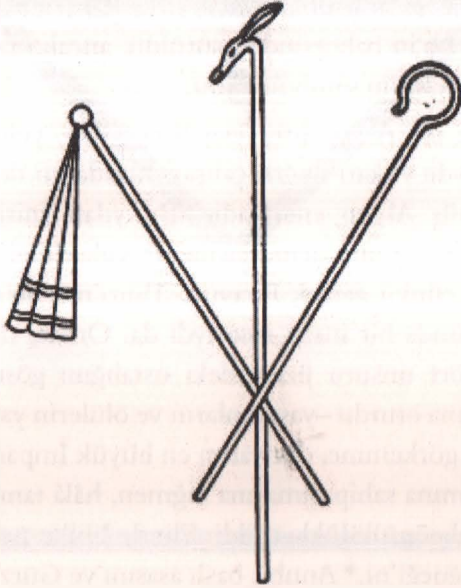
başrahibi. Heybetli gösteriş şöyledir: altın ve paha biçilmez mücevherlerle kaplı Atlantis'in devasa çerçevesi; kafasında Kuzey ve Güney'i simgeleyen, antik çift imparatorluk tacı; alnında inisiyelerin sarmal yılanı, üzerinde bakan herkesin yaşayabildiği vahşi doğada büyüyen yılan; yaşam ağacının etrafında başını aşağı doğru saran insandaki uyuyan yılanın gücü, o Rabb'in bahçesinden sürüldü, ancak Haç üzerine yükselen Mesih'in sembolü oldu.

Firavun bir Akrep İnisiyesiydi ve yılan, yeniden canlanan bireyde yukarı doğru çalışan Kundalini denilen dönüştürülmüş Akrep enerjisidir. Bu yılan İnisiyasyonun işaretidir. Bu, onun içinde yılanın yükseldiği anlamına geliyordu, çünkü gerçek Firavun, Tanrı'nın bir rahibi olmanın yanında bir insan ustasıydı da. Orada, fiziksel bedeninin dört unsuru üzerindeki ustalığını gösteren küp sunak tahtına oturdu –yaşayanların ve ölülerin yargıcı, tüm gücüne ve görkemine, dünyanın en büyük İmparatorluğunun ihtişamına sahip olmasına rağmen, hâlâ tanrıların iradesine alçakgönüllülükle eğildi. Elinde Nil'in üçlü esasını, Çoban Değneği'ni,* Anubis başlı esasını ve Gürz'ünü veya Kırbaç'ını taşıyor. Bunlar çalışmalarının sembolleriydi ve ustalaştığı güçleri temsil ediyorlardı. Kırbaçla fiziksel bedene boyun eğdirmişti; Çoban Değneği'yle duygusal vücudunun koruyucusu ve kollayıcısıydı; Anubis başlı asasıyla zihninde ustalaştığını ve hükümetin güçlerini başkalarına devretmeye layık olduğunu gösteriyordu, çünkü her şeyden önce yasalara uyuyordu.

Tüm resmi devlet cübbeleri, göğsünün üzerindeki bokböceği ve tahtının üstünde her şeyi gören Gözle, Kadim Mısır Rahip Kral'ı için üçgen kuşak ya da önlük kadar de-

* Shepherd's Crook: Çengel gibi kıvrık çoban değneği.

Alev İnisiyeleri

Mısır Asaları:

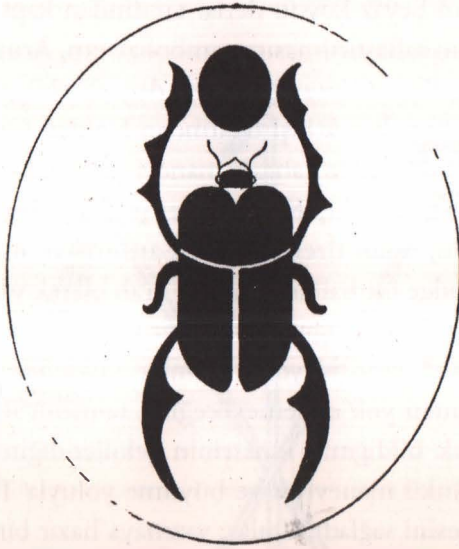
Bunlar, tapınağımızı inşa etmek için kullandığımız araçları temsil eden üç parçası. Hâkim olduklarında kral olma hakkımızın canlı kanıtıdır.

ğerli ya da kutsal bir şey yoktu.

Kadim Mısır'ın önlüğü, bugünün Masonik önlüğü ile aynı sembolizmi taşıdı. Alt duyguların oturağı olan Akrep, saflaştırmanın beyaz koyun derisi tarafından kaplandığında, bedenlerin saflaştırılmasını sembolize etti. Arınmasının bu sembolü, Kadim Firavun'un en değerli aidiyetiydi; ve onun altındaki pek çok kişi tarafından bir rütbe olarak ve onur duyularak giyilen, ancak manevi arınmada ona eşit olan bu düz nişan, Rahip Kral için her şeyin en değerlisiydi. Orada oturdu, onun üzerine, onun arınma ve ustalığının sembolleri, bilge bir halkın bilge bir kralı olarak yazıldı. Ve bu Rahip Krallar aracılığıyla İlahi işler yapıldı, çünkü onlar Melkisedek'in* emrindeydiler. Onlar sayesinde, yozlaşmanın tamamen yok edilemeyeceğini, tanrının ilahi doğruluğu olarak bildiğimiz doktrinin şekillendiğini öğrendik –ilahi çünkü maneviyat ve büyüme yoluyla Tanrı'nın tezahür etmesini sağladı. Onlar, yazmaya hazır bir yazarın ellerindeki bilinçli enstrümanlardı, bilgi ve hakikatleri ile kendilerini uyarladıkları kişilerin işlerini yapmaya istekli ve gururluydular.

Ancak, bütün milletlerde olduğu gibi, bencillik ve bireycilik, kralın ve insanların kalbine girdiğinde ve yavaş yavaş, Kadim Mısır'ı besleyen Büyük Beyaz Kardeşlik'in eli çekildi ve karanlığın gücü, bu şeref ülkesini harabelere dönüştürdü ve güçlü kralların isimleri dejenerasyonun ve

* Melkisedek: Bu Melkisedek, Salem kralı ve yüce Tanrı'nın kâhiniydi. Kralları bozguna uğratmaktan dönen İbrahim'i karşılamış ve onu kutlamıştı. İbrahim de ona her şeyin ondalığını verdi. Melkisedek, adının anlamına göre, önce 'doğruluk kralı'dır. Sonra da 'Salem kralı', yani 'esenlik kralı'dır. Babasız ve annesizdir, soyunu gösteren bir kayıt yoktur. Ne günlerinin başlangıcı ne yaşamının sonu vardır. Tanrı'nın Oğlu gibi sonsuza dek kâhin kalacaktır. (Yeni Ahit, İbraniler, Bölüm 7 / 14)

Kutsal Bokböceği:

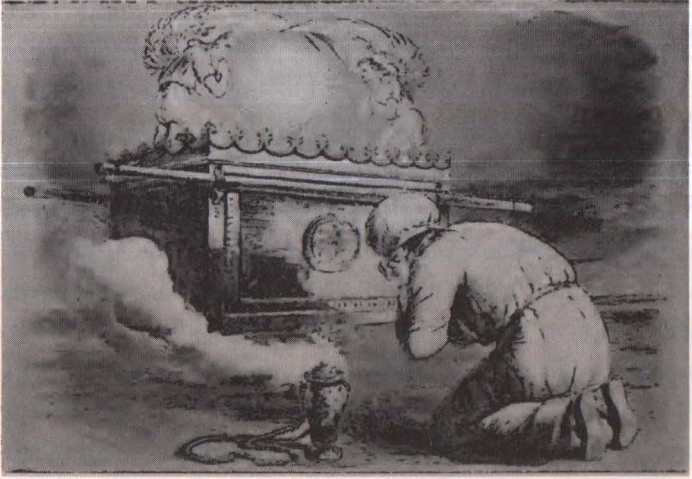
Bu formda Kadim Mısırlılar, yükselen Güneş'e ve Khepera'ya* (Ra) ibadet ettiler ve kutsal bokböceği dirilişin sembolü olarak ölümlerle birlikte gömüldü. Çünkü güneş, gecenin karanlığından doğarken, ilahi ruh artık bedenden yükselmez. Hayat sonsuzdur.

* Khepera güneş tanrısı Ra'nın bir formudur ve doğan güneşin tanrısıdır. Genellikle bokböceği kafalı ya da kafasında bokböceği olan bir insan olarak betimlenir. Khepera'nın güneşi, bokböceğinin dışkı toplarını yuvarladığı gibi yuvarladığına inanılırdı. Aynı zamanda kendini feda ederek varoluşa hizmet etmenin de sembolüdür. Bokböceği Kadim Mısır'da kutsaldı çünkü yavrularına besin sağlamak üzere sırtı üstü yatarak kendisini yemeleri için yavrularına feda eden bir hayvandır. Bu nedenden dolayı inisiyasyonda çok önemli bir anlamı olan "kendini feda etmenin sembolü" olarak bu böcek seçilmiştir.

unutulmanın kalıntıları altına gömüldü. Büyük felaketler dünyayı sarstı ve karanlığın dibinde Büyük Beyaz Kardeşler seçilen insanları vaat ettikleri topraklara taşıdı; Şeref ülkesi olan Mısır, toz hâline geldi.

Firavunların büyük tapınakları harabeler, İsis tapınakları ise sadece kumtaşı yığınlarıdır. Ama şanlı günlerinde orada iş başında olan Rahip Krallara ne oldu? Onlar hâlâ bizimle, çünkü daha önce lider olanlar, artık yolunda ilerlemeye devam ettilerse, şimdi de liderdirler. Asası gitmiş olmasına ve onun rahip kıyafetleri küflenmesine rağmen, Rahip Kralı hâlâ daha önce onu büyük kılan güç ve çocuksu sadeliği ve saygınlığı ile dünyaya doğru yürüyor. Artık düzeninin cübbesini giymiyor. Hiçbir referansı ve belirgin kimliği olmamasına rağmen, o her zamanki kadar rahip bir kraldır, çünkü hâlâ rütbesinin gerçek nişanını taşır. Sarmal yılan bilgi ve aşka yer vermiştir. Geçmişin zenginliklerini sunan el, şimdi nezaketsiz davranıyor. Geçmişin zenginliklerini bahşeden el, şimdi küçük nezaket eylemleri yapıyor. Artık kendi kendini eğiten ustalık asalarını taşımamasına rağmen, yine de bu ustalığı günlük yaşamında tezahür eder. Her ne kadar Karnak'taki tapınağın içindeki sunağın ateşi uzun süre önce sönmüş olsa da kendi içindeki gerçek ateş hâlâ yanıyor ve önceki çağlarda, Mısır'ın ihtişamlı günlerinde selamladığı gibi yine selamlıyor.

Görünüştünden bağımsız olarak bir şekilde hoşuna giden insanları gördün mü? Bütün tılsımlarına ve cazibelerine rağmen nefret ettiğin başka sevimli insanlar gördün mü? Aptal olan ya da sizi bu hâllerıyla etkileyen veya çok az şey bilen ama bilge hissettiğin insanlar gördün mü? Bunlar, unvan veya pozisyon kaybının tahrip edemediği rütbe işaretleri. Taçlı ya da tatsız krallar zevksiz simli kostümler

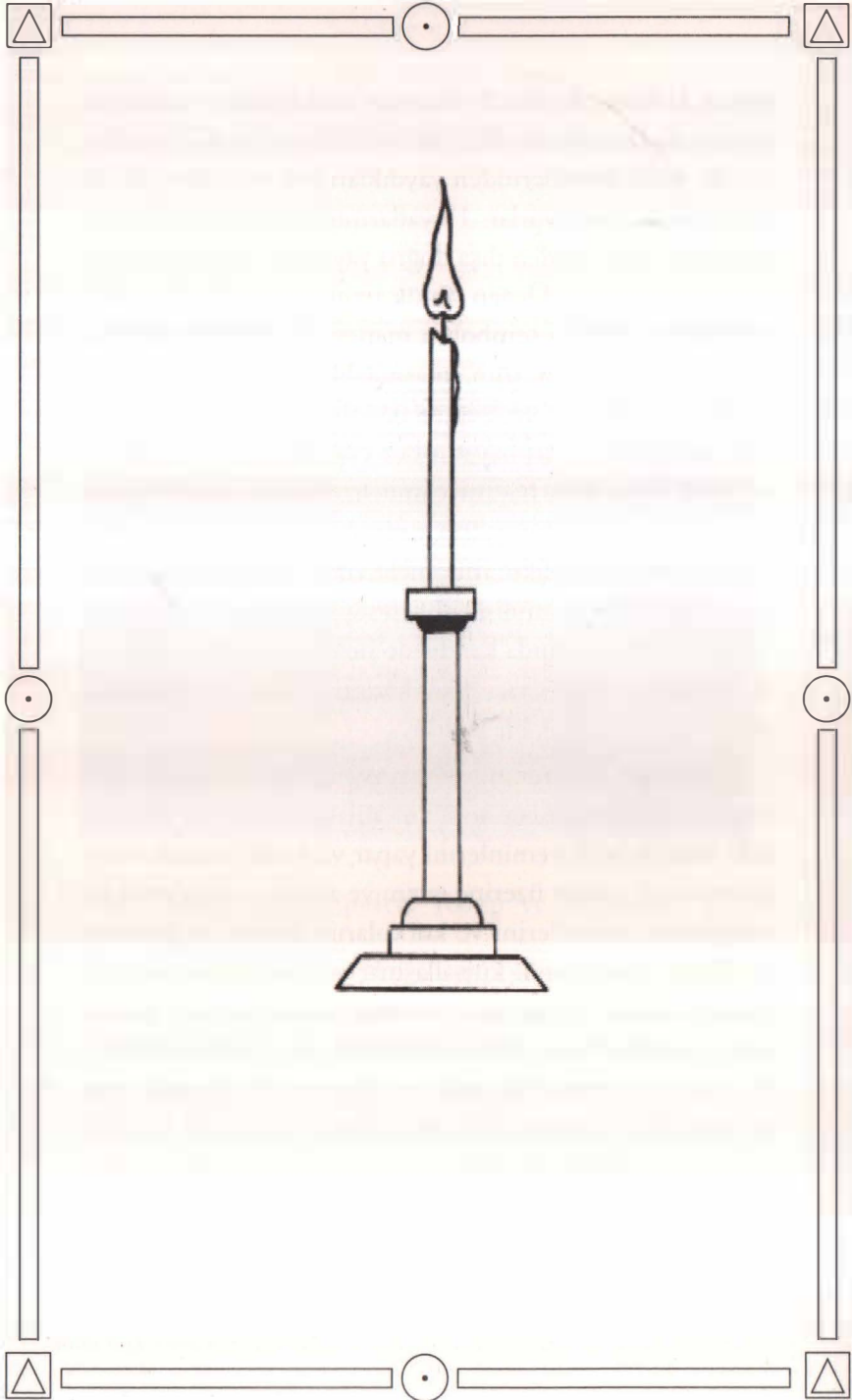

Ahit Sandığı'nın önündeki Rahip ve Merhamet Koltuğu'nun* üzerindeki Ruh.

* Halis altından ince bir levha ile sandık örtülen Ahit Sandığı'nın kapağının iki tarafında yer alan altından yapılmış kanatlı iki kerrûbî (melek) tasviri. Ayrıntılı bilgi sonraki bölümde.

giymiş kuklalar değillerdi. Ve onlar hâlâ krallar ve zamanın sonuna kadar öyle olacaklar ve üstünlükleri ve dik başlıkları ile değil, kendilerinden yaydıkları ruh nitelikleriyle de rütbelerini gösteriyorlar. Hayatlarının saflığı, hâlâ İnisiye önlüğünü giyenlerden dışa doğru yayılıyor, çünkü üzerine çizilen yılanı olan Üçgen önlük uzun zamandan beri çürümüşken, hâlâ bu sembolün manevi muadili günlük yaşamlarında yayılıyor, tüm anlaşmazlıkların ötesinde Rahip Krallar olduklarını ve bugün de olmayı sürdürdüklerini kanıtlıyor. Biz onları hayatın her yürüyüşünde buluyoruz –yüksek yerlerde ve hayatın çamurlu diyarlarında. Ama onları nerede bulursak bulalım, onlar hâlâ tanrıların sözcüleridir ve onlarla birlikte mücadele eden herkese söz verirler. Onlar yeryüzünün değil cennetin krallarıdır ve kendi Üstadımızın hayatında kendisine hizmet edenlere katılmış olanı buluruz ve tek tacı dikenlerden oluşan bir çelenk olduğunda bile gerçek bir kraldır.

Hâlâ Gize Piramit’inde inisiyasyon devam ediyor; hâlâ İnisiyeler rütbelerini gösteren nişanları takıyor. Kendi içindeki ateşten önce yeminlerini yapar ve kendi yüksek varlığının yanan sunağı üzerine tacını ve asasını, elbiselerini ve elmaslarını, nefretlerini ve korkularını bırakır ve hayatını bir Rahip Kral olarak kutsallaştırır ve kendi yüksek benliğinden başka hiçbir şeye hizmet etmeyeceğine yemin eder, içindeki Tanrı. Onun elbiseleri onun ruh bedenidir; ve onun tacı onun hayatıdır ve hayatın sokaklarında ona taç giydirilir. Çevresindeki loş kuleler ve fabrika bacaları Luxor’un tapınak sütunlarına benzer ve kolunda bir öğle yemeği tenceresi, yüzü emektar kir ile kahverengi, Nil’in çifte tacı kaşının üzerine dinlendiğinde bir Kral’dır o ve tapınağın rahibi onu Tanrısı ve arkadaşı ile bir araya getirir.

Alev İnisiyeleri

V. BÖLÜM

AHİT SANDIĞI*

Eskilerden bize gelen en ilginç sembollerden biri, Kutsal Sandık'ın ya da kutsal emanetleri içerdiği söylenen sandığın simgesidir. Birçok insan bunun özellikle Yahudi ulusuna ait olduğuna inanıyor, ancak bu büyük bir hatadır, çünkü her ülkenin Sandığa sahip olma hakkı olmuştur. Hepsi,

* Orijinal metinde Ark olarak geçer. Ark, Allah ile İsrâiloğulları arasındaki ahdin sembolü olan, on emirin yazılı bulunduğu levhaların muhafaza edildiği sandık. İbrânîce'de aron ha-kodeş denilen bu sandık, Eski Ahid'de "ahid sandığı" (bk. Sayılar, 10/33, 14/44; Tesniye, 10/8, 31/26), "şahadet sandığı" (bk. Çıkış, 26/33-34, 30/26, 40/5, 21), "Tanrı'nın sandığı" (bk. Birinci Samuel, 4/11) gibi muhtelif isimlerle anılmakta, Kur'an'da tâbût diye geçmektedir (bk. el-Bakara 2/248); Arapçada ise tâbûtü'l-ahd denilmektedir. Kitâb-ı Mukaddes'e göre Ahid Sandığı'nın şekli ve ölçüleri Tanrı tarafından bildirilmiştir. Akasya ağacından yapılması emredilen bu sandığın uzunluğu iki buçuk, eni ve yüksekliği birer buçuk arşın olacaktır. İçi ve dışı altınla kaplanacak, iki uzun kenarına ikişer altın halka konacak, bunlara akasya ağacından yapılmış ve altınla kaplanmış birer kol takılacaktır. Halis altından ince bir levha ile sandık örtülecek, altından yapılmış kanatlı iki kerrûbî (melek) tasviri bu kapağın iki tarafında yer alacaktır (bk. Çıkış, 25/10-21). Bu sandığa on emirin yazılı bulunduğu levhalar (şahadet levhaları) konacaktır (bk. Çıkış, 25/16, 21). Ayrıca bir çadır kurulacak, sandık çadırdaki özel yerine konulacak ve bir perde ile saklanacaktır (bk. Çıkış, 26/1-36, 40/3). (İslam Ansiklopedisi <https://islamansiklopedisi.org.tr/ahid-sandigi>)

Yahudi halkı gibi, kutsal Sandığı kaybettiklerinde güçlerini ve zaferlerini kaybetti. Kadim Keldanilerde ve Finike’de Kutsal Sandık iyi biliniyordu. Hindistan onu Lotus olarak kutluyor ve Kadim Mısırlılar ay tanrısı Osiris’in bir sandığa nasıl hapsedildiğini anlatıyor. Dünyanın tüm gizemli dinlerinde, bireysel ve Kozmik olarak, Kutsal Sandık, bir çeşit bilgeliği temsil eder. Üzerinde Şekinah’ın* ihtişamı, gece bir alev Sütunu ve gündüz bir duman direği olarak ortaya çıkıyor. Her ülke, Rahip Kralları ve İnisiyeleri eski bir uygarlıktan çıktığında, kristalize oldu, Kutsal Sandık’a ve gerçeklere sadık olanlar tarafından kuşatıldığında başka ülkelere ve diğer halklara taşırken varlığını gördü ve hissetti.

Her inançta ve dinde kristalleşme buluruz. Küçük insan gruplarının, kendilerini erkek kardeşlerinden ayırdıkların görüyoruz. Eskilere yapışıp yenileriyle ilerlemeyi reddedenleri her gördüğümüzde bu kristalleşmeyi başka insanlara götürüp başka doktrinlerde somutlaşan gerçeğin ruhunu da buluyoruz. İsraililerin antik Gemisi, Süleyman’ın tapınağına yerleştirilene kadar, taşıdığı ve götürdüğü dinamosunu ondan hiç çıkarmamıştı. İnsandaki ruhun ateşi de sonunda güneş tapınağının kutsal yerinde tahta çıkıncaya

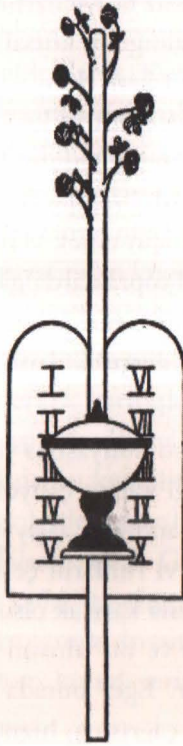
* Şekinah: Shekhinah, “ikamet” veya “yerleşme” anlamına gelen bir İbranice kelimenin İngilizce çevirisidir ve Tanrı’nın kutsal varlığının ikamet veya yerleşimini belirtir. Shekinah, Tanrısal Varlık ve Huzûr’dur. Zohar metinlerinde Kraliçe (Queen) olarak da anılır. Görkem ondan gelir. Talmudik metinlerde insânın ölüm ânında Shekinah’ı gördüğü yazılıdır. Shekinah’ın görülüşü, nefsin yüksek düzeyi olan Neshamah için eve dönüş sinyalidir. Nefsin evi, Evrensel Nefs’tir. Dünyâsal beden içinde eğitimini tamâmlayanların döndükleri yerdir. Semâvî Kral’ın sarayıdır. Neshamah tekrâr kaynağına tırmansın ve onunla birlik hâline gelsin diye, öncesinde nefis bir sâfiyet ve kemâlât kazanmak zorundadır, çünkü Tanrısal Olan ile insânî olan arasındaki paydaşlık, insânî olan günâh ile kaplı olduğunda bozulmaktadır. (Yahûdî Mistisizmi’ne Giriş: KABBALAH- Cengiz Erengil - Ahmet Y. Özbilen, Ayna Yayınevi)

kadar dinlenmez. Taşıyıcıları yükselen güneşe doğru, bu kutsal gerçeği taşır.

Milletler hakikati sevenlerden doğar ve unuttukları zaman gömülürler. Sessiz taşıyıcılarının Kutsal Sandık ve Şekinah'ın ihtişamını aldığı ve kutsal bir kâsede suların arasında dolaştığı ve onu yeni dünyaya getirdiği zaman geldi. Çağrı evrenin içinden geldi ve kendi yüksek prensiplerine sadık olanlar kutsal sandığı kuşattı. Kendi yüksek varlıklarına ittifak yemini edenler rahipleri ve kutsal yüklerini takip ediyorlar ve insanlık için emek verenler tarafından sevilen ve korunan bu güzel topraklarda güzel bir Gizem Tapınağı inşa ediliyor. Bununla birlikte, nota kâğıtları hâlâ Kutsal Sandık'tadır ve ancak gerçek anlamda iyilik yapılabildiği zaman kalacaktır.

Bu fırsat şimdi Batı dünyasıyla yüzleşiyor. Eskilerin bilgisi, çağların bilgeliği kapıyı çalıyor ve kendisini izleyenleri arıyor. Kutsal Sandık'ın taşıyıcıları durdu ve işlerini yürütmek için manevi ruhların çekirdeğini topluyorlar ve Rab'bin sözü bir ulusla kalacak olsun ya da olmasın, kendi eylemlerine bağlıdır ve bir ulusun eylemleri, bireylerinin kolektif eylemleridir. Eğer burada kendisine karşı hiçbir şey bulamazsa, eğer çağrısına, hizmet çağrısına ve kardeşliğe cevap verecek çok az şey bulursa, o zaman rahipleri tekrar asaları kaldıracak ve kutsal işler başka topraklara çıkacaktır.

Bir ülkenin hayatı bu şekilde gitti., Golden Gate antik kenti gibi unutulup yutulacak. Çağrının sesi geliyor ve Hakikati seven, Işığı düşünen ve önemseyen insanlar, yüzyıllardır kendilerini Hakikat'in korunmasına adanmış olan bu sunucu grubuna katılmalılar. Binlerce kez hayatlarını verdiler, mutlulukları görevlerinde ikinci derecede önem-

Tomurcuklanan Çubuk,

Manna* Potası ve Kanun Tabletleri:

Kutsal Sandık içinde yer alan bu üç şeyde, insan bedeninin sandığındaki üç katlı ruhu görüyoruz.

* Manna'nın düz anlamı kudret helvasıdır. Bazen mana olarak da yazılan Kitabı Mukaddes'e göre, Çıkış'ı takip eden kırk yıllık dönemde ve Kenan'ın fethinden önce çölde yolculuklarında İsraililere verilen yenilebilir bir maddedir. Ayrıca Kuran'da üç defa bahsedilir. Bazı rivayetlere göre de masonların gizemli iksiridir ve bazı ritüellerde kullanılmaktadır.

li oldu. Onlar Kutsal Söz'ün koruyucularıdır ve çekim yasası, Gerçeği seven ve yaşayan herkesi kendine çeker. Hayatı yaşayan ve doktrini öğrenenlere büyük bir manevi ışık akını geliyor ve klanı veya ülkeye bakılmaksızın, Sözleşme'nin Kutsal Sandık'ı çevresindeki gözetmenlerin ve işçilerin sessiz sırasına katıldılar. Günlük eylemleriyle her birey, ideallerini, arzularını ve bu büyük işe karşı tutumunu kelimelerden daha açık bir şekilde ifade ediyor. Belli sayıda insanın bileşik tutumu ya kapanır ya da ışığa izin verir. Bu nedenle, her bireyin büyük bir görevi vardır, büyük bir iş yapılması gerekir ve gerçek öğrencinin yaşamını anlatması gerekir. Sonra nereye gidebilirse gitsin, ne yapabilirse yapsın, ona liderlik ediliyor ve Shekinah'ın ihtişamı ayak izlerini yönetiyor.

İnsanın beyininde, diz çökmüş Melek'in kanatları arasında, merhamet koltuğu ve orada duran insan, Tanrısı ile konuşurken, Tapınak'ın rahipleri, Meleklerin kanatları arasında gezinen Rabb'in ruhuyla konuştu. İnsan yine Kutsal Sandık'tır ve onun içinde üç prensip vardır; Baba, Oğul ve Kutsal Ruh –yasanın tabletleri, manna kabı ve tomurcuklanan çubuk. Ancak eski İsraililerde olduğu gibi, kristalize olduklarında Manna kabı ve tomurcuklanan çubuk Kutsal Sandık'tan çıkarıldı ve geriye kalan tek şey ya kanunun mektubu ya da tabletleri idi. Birey, zihnindeki çeşitli yan ışıkları kristalize ettiğinde ve dışladığında, kendisine akan yaşam gücünü de dışlar. Yabancıları dışlarken, kendi hayatını kapatır ve geriye kalan tek şey, ruhsal yaşamın yol açtığı maddi sebepler olan kanunun tabletleridir.

Süleyman'ın Tapınağı veya insan vücudunun mükemmelleştirilmiş Tapınağı, evrenin mükemmelleştirilmiş Tapınağı ve ruhun mükemmelleştirilmiş Tapınağı, sonunda

Kutsal Kâse:

Bu kâsede, Evrenin Güneş'inin Ruhu'nun can damarı olan kendi bedeninizi görün. Yaşadığımız her gün, Son Akşam Yemeği'ni* sürdürüyoruz ve yaptığımız her şeyde yeniden, Kozmos'un yaşam gücü olan Mesih'in kanını içiyoruz.

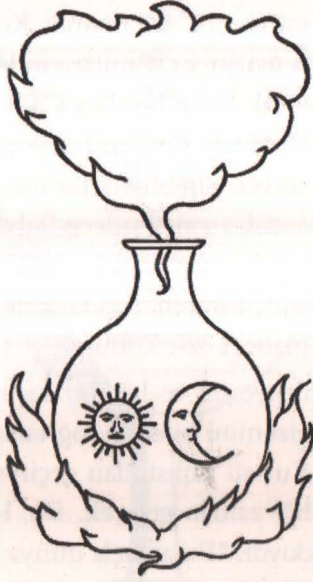
* Son Akşam Yemeği ya da Son Yemek, Hıristiyan inancına göre, İsa Mesih'in Romalı askerlerce tutuklanmasından bir gün önce havarileriyle yediği son akşam yemeğini ifade eder.

yaşayan Ahit Sandığı için mükemmel bir tapınak oluşturur. Orada başına büyük bir haç yerleştirilir ve insanlarda kalıcı olarak sabitlenir. Üzerine taşındığı kutupsallık çıtaları kaldırılır ve insanın Tanrı'sıyla konuştuğu kalıcı bir yer olan canlı bir şey hâline gelir. Orada insan, arınmış rahip, süslü cübbeleri, ruhunun esvabı, Merhamet Koltuğu üzerinde asılı duran ruhlarla uyuyor. Bunlar sandık içinde her zaman mevcuttur, ancak insan bunlara Çadır Tapınak'ın dış mahkemesinden geçtikten, tüm inisiyasyon derecelerini aştıktan ve üçüncü derece alıp büyük bir usta olduktan sonra ulaşabilir. Sonra ve daha sonra sadece Rabb'inin huzuruna girebilir ve orada kendi göğsündeki zırhın mücevherleri tarafından aydınlatılmış karanlık odada, kendi içindeki Yüce Tanrı'yla, gerçek manevi özle konuşur.

Bunun için çalışıyoruz ve her bir kişinin kendisi için Ahit Sandığı'nın gizemini bileceği, öğrencinin arınma yoluyla Kutsalların Kutsalı kapısından geçirileceği ve Gerçeğin Işığı ile sarıldığı zaman gelecek. Bu, bir karmaşa için sattığı doğum hakkıydı. "Bu amaçla dünyaya geldi, bu gerçeğe tanıklık edebilir, bu ışık sayesinde tüm insanlar kurtarılabilir." Sevgi dolu çalışanlarıyla çevrili olan bu büyük ruhsal prensip olan Ahit Sandığı, onu hepsini takip etmeye çağırıyor.

Maddecilik ve yozlaşma yoluyla büyük bir insan topluluğu yok edildiğinde ya da okyanusun altında bir kıta battığında, o zaman doğru olanlar Ahit Sandığı'nın etrafında toplanmaya çağırılır ve sadık sunucuları karanlık dünyadan yeni dünyaya ve vaat edilen cennete yönlendirilir. Tüm muhteşem öğretiler aynı şeyleri ortaya koydu. Öğrenci, bunun doğru olduğunu ve ışığın güçleriyle ittifak kurduğunda, bu öğretiye ihtiyaç duyanlara duyurmak için bir

kanal hâline geldiğinde ve onu kendisinden ihtiyaç duyan herkese yaydığı zaman gerçekten Işık onu koruyacak ve Tanrı'nın Güneşi olacak.

Alev İnisiyeleri

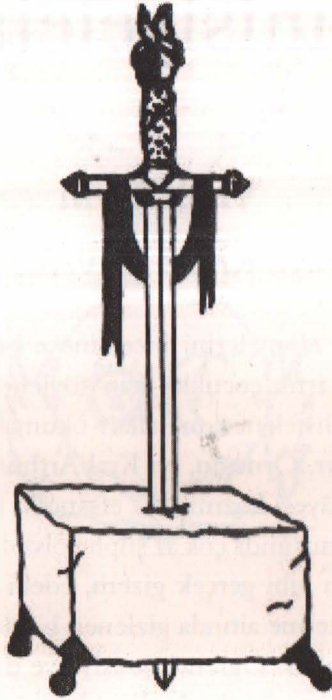
VI. BÖLÜM

KUTSAL KÂSE ŞÖVALYELERİ

Kutsal Kâse efsanelerini incelemeye başlamadan önce, söylenecekler, artık çocuklar için söylenen peri masalları başlığı altında listelenen masalları okumak isteyen herkes için iyi olacaktır. Örneğin, iyi Kral Arthur'un ve Yuvarlak Masası'nın hikâyesi kozmik bir efsanedir ve bir insan olarak yaşadığı konusunda çok az şüphe olsa da Mesih'in hikâyesinde olduğu gibi gerçek gizem, edebi bir masal değil, alegori ve benzetme altında gizlenen büyük mistik durum veya gizli gerçektir. Öğrenci Şövalye ve daha sonra Kutsal Kâse'nin Kralı, kendi ruhsal gelişimi ve eğer bir kral olacaksa o da ustalaşması gereken cazibeleri görene kadar Parsifal'ın hikâyesi Kâse'nin hikâyesi ile aynıdır.

Lohengrin* de aynı gerçek dünyaya gösterilmektedir. Her biri kendi kendine ustalık yolunda geçmesi gereken İnisiye yoludur. Her millete ve her dilde insana izlemesi

* Lohengrin: Kral Arthur ve Kutsal Kâse efsanelerindeki gizemli şövalyelerden biri. Ünlü müzisyen Wagner aynı adlı operasında bu efsaneyi işlemektedir.

Taşa Saplanan Kılıç:

BU KILICI BU TAŞTAN ÇIKARABİLEN EVRENİN
HÂKİMİ OLUR.

gereken yolu öğretmesi için kutsal efsaneler verilmiştir. Ulysses'teki yolculuklarından bahseden Yunanlıların kör Homer'ı, aynı gerçekleri dünyaya da verdi. Eski Norveç ve İsveç'in Ozanları ve Musevilerin Peygamberleri aynı araçları kullandılar ve Doğu Kutsal Kitaplarından Amerika Kızılderililerinin efsanelerine kadar her yerde, birçok farklı insana söylenen, onların gelişimleri için en uygun şekilde anlatılan birbiriyle bağlantılı yüce gerçeği buluyoruz.

Böyle bir gerçek, Kral Arthur'a düğün hediyesi olarak verilen Yuvarlak Masa efsanesinde de bulunur. Bütün gerçek öğrenciler bunun ne çeşit bir düğün olduğunu bilirler. Dünya ile değil, Ruh ve beden sonsuza dek birleştiğinde, her biri diğerini onurlandırmak ve korumak için yemin ederken, Ruhani ve Entelektüel düğünün kendisi başlamaktadır. Böyle bir evlilik, Kral efsanesinde Arthur ve Guinevere'nin birleşmesiydi.

Her şeyden önce Kral Arthur'un gelişini düşünelim. Kral Arthur'un efsanesinde, gençliği sırasında yaklaşmakta olan Kralın sorumluluğunu üstlendiği söylenen bilge adam'ı, Büyücü Merlin'i, okuduk. Merlin, dünyaya büyük bir benliğin geldiğini fark eden, Büyük Kardeşlerin elini temsil eder ve kendisini misyonuna hazırlamak için yaptıklarını kutsar.

Yeni bir kralın seçilmesi gerektiğinde, Merlin'in yönetiminde, taş saplanmış kılıç ve örs kentin meydanında yetiştirildi. Ayrıca ülkenin cesur şövalyelerini çağıran ve onlara kılıcı taştan çıkarabilecek olan kişinin tüm toprakların kralı olacağını söyleyen de oydu. Ve ülkedeki tüm şövalyeler arasında, yarı yetişkin bir çocuk olan Arthur kılıcı saplandığı yerden çekip çıkarabilecek tek kişiydi.

Gül ve Haç Kardeşliğinin Gülü:*

Kral Arthur'un Yuvarlak Masası'nın merkezine çizilmiş olan bu çiçeğin içinde, arınma ve hizmet yoluyla İnisiye'deki tüm ihtişamıyla çiçek açan insanın ruhunu görüyoruz.

* Bakınız: sayfa 25

Bu ilahi alegorinin içinde yer alan ruhun çok hoş, zarif bir gizemi vardır. Kılıca kazınmış olan harflerin ne dediğini okuyalım: **“BU TAŞA VE ÖRSE SAPLANMIŞ OLAN KILICI ÇEKEN KİŞİ, İNGİLTERE’DE DOĞAN GERÇEK-BİLGE KRALDIR.”**

Küp şeklindeki taş gövdedir; yüzyıllar boyunca pek çok kez sembolize edilmiştir ve bugün Masonlar arasında Ashler* olarak adlandırılan gelişmiş insanın sembolüdür. Tecrübe örstür ve bu örsün üzerinde kılıç dövülerek hazır hâle getirilir. Kılıç, ruhtur ve kelimenin hakiki manevi anlamında Kral olacak olan kişi, önce Ruh Kılıcını, alt insanın ve dünyanın engellerinden kurtararak serbest bırakmalı ve ilahi gücünü göstermelidir.

Daha sonra Sir Galahad, saf ve masum şövalye, arınmış insanın kişileşmiş hâli ile aynı sembol kullanılmıştır. Bir kılıç olmadan gelir ama daha sonra ruhun kılıcı ile kendini o Camelot’un geçmişine nehirden (yaşam) aşağı yüzerek küp bloktan çeker. Sir Galahad’ın on gücü vardı çünkü saf bir kalbi vardı ve bugünün şövalyesi de aynı yolu takip etmeli.

Kral Arthur’un hikâyesini okuduysanız, efsunlu kılıç Excalibur’un ona nasıl verildiğini, beyaz renkte bir elin kılıcı sudan nasıl çıkardığını hatırlarsınız. Excalibur, gerçek İnisiye’nin silahı olan ışığı ve gerçeği temsil eder.

İngiltere’de hâlâ bir adliye sarayının duvarında asılı durmaktadır. Masanın tam ortasında doğal renklerle boyanmış güzel bir gül var. Bu sembol, Gül ve Haç Kardeşliği, kadim

* **Ashler ya da Ashlar:** Kesme taş demektir. Daha çok düzgün duvarlar yapmak için kullanılan, özel olarak kesilmiş düzgün taşlar. Ancak Masonlukta çok önemli bir sembolik anlamı vardır. Mason gruplarına katılan bireylerin, mason ustalar tarafından özel eğitimlerden geçirilerek pürüzsüz düzgün bir hâle gelmesini ifade eder.

Alev İnisiyeleri

Kutsal Mızrak:

Bu, Mesih'in bağrını delen insandaki yüksek ilke olan tutku mızrağıdır. Ama yürekteki saflığın elinde bu güç, sebep olduğu yarayı iyileştirebilir.

simyacılar ve bu İngiliz Kral'ı efsanesi ile kadim ateş filozofları arasında doğrudan bir bağlantı var.

Şimdi dikkatimizi bir an için Kutsal Kâse'nin tarihine veya Mesih'in Son Akşam Yemeği'nde içtiği ve çarmıhta ölürken kanını doldurduğu söylenen kâseye çevirelim. Antik efsaneler bize bu kâsenin, evrenin dinamik enerjisini temsil eden Lucifer'in taç mücevheri olan kutsal bir taştan yapıldığını söylüyor. Cennetteki ünlü savaş sırasında Başmelek Mikail tarafından Yeşil taşın Lucifer'in tacından vurulduğu söylenir.

İsa'nın vefatından sonra Arimathea'lı Yusuf'un* Kutsal Kâse'yi ve Tutkunun Mızrağı'nı alıp uzak bir ülkeye götürdüğü söylenir. Avrupa'daki kutsal kalıtlarla bir süre dolaşım sonunda öldüğü söyleniyor ve yüzyıllar boyunca süren sıkıntıdan sonra onun peşinden gelenler, Kutsal Kalıtları Kuzey İspanya'daki Salvart Dağı'na taşıdılar ve sonunda Parsifal Kâse'yi ve Mızrağı korunacak olan Doğu'ya götürene kadar orada kaldılar.

Parsifal ve Kral Arthur'un efsaneleri bu Kâse ve Mızrak etrafında yazılmıştır ve bu gerçeği inceleyerek, Arthur'un Yuvarlak Masa'sının ve Kâse şövalyelerinin dairesel tapınağının bir sembolü olduğu Büyük Beyaz Loca'nın gizemini daha iyi anlayabiliyoruz.

Artık fiziki fiziksel bir sembol olarak görmememize rağmen, aramızdan çıkmadı ve eski günlerde olduğu gibi Yuvarlak Masanın cesur şövalyeleri haklı için savaşmaya gitti,

* Aramatyalı Yusuf, Kanonik İnciller'e göre İsa'nın gizli bir öğrencisi ve takipçisi. İsa'yı kendisi için hazırlattığı kaya mezara o koymuştur. Aramatyalı Yusuf'un, yaklaşık olarak MS 30 yılında çarmıha gerilen İsa'nın damlayan kanını Kutsal Kâse'ye koyduğuna inanılır. Hristiyanlığa göre bir azizdir. Batı Kiliselerinde 17 Mart, Doğu Kiliselerinde 31 Temmuz "Aziz Aramatyalı Yusuf Günü" olarak kutlanır.

bu nedenle bugünün şövalyeleri Büyük Beyaz Kardeşler, insanoğlunun hakikati ve emeği adına dünyaya çıkıyor ve dünyanın yanlışlarını düzeltmeye çalışıyor. Arthur'un saray şövalyelerinin daima erdem ve saflık için savaştığı ve Salvart Dağı'nın dışına çıkanların da söylediği söylenir.

Artık fiziksel bir sembol olarak Kâse'ye sahip olmamamıza rağmen, o aramızdan hiç ayrılmadı ve Eski günlerde olduğu gibi, yuvarlak masanın cesur Şövalyeleri doğruluk yolunda savaşmaya gitti. Bu yüzden Büyük Beyaz Kardeşliğe ait olan bugünün Şövalyeleri, insanlık ile hakikat ve emek adına dünyaya çıkıyor ve dünyanın yanlışlarını düzeltmeye çalışıyor. Arthur'un şövalyelerinin her zaman erdem ve saflık için savaştığı ve Salvart Dağı'ndan çıkanların da yaptığı söylenir.

Kâse, doğanın yaratıcı gücünün sembolüdür. Aynı zamanda yaratılışın gizemlerini yavaş yavaş öğrenen insan ırkının da sembolüdür. Kâse, Mesih'in kanıdır; bedeni ruha dönüştüren, daha büyük ya da daha az fırsat verdiğimiz için hızlı ya da yavaş gerçekleşen kuvvettir.

Kutsal Mızrak'ta yine yaratıcı gücün sembolize edildiğini görüyoruz: kötü olanın, Klingsor'un* elinde Mızrak yaralara ve acıya neden olurken, saf ve arınmış Parsifal'in elinde ise, neden olduğu yarayı iyileştiriyor.

Bu alegoriler yoluyla insana harika bir ders öğretiliyor, ancak sıradan bir kişi durup onu anlamak ve düşünmek istemiyor. Kötülük güçlerine karşı mücadelede kullanılacak olan İnsanlığın Kadim Kardeşlerinin kendileri olduğunun farkında değiller. Efsanelerin ejderhalarının ve canavarlarının, üstesinden gelmek zorunda oldukları kendi alt doğala-

* **Klingsor:** Kutsal Kâse Şövalyelerine karşı savaşan ve onları yok etmeye yeminli kötü bir büyücü.

rı olduğunun farkında değiller. Yaşlı bir şövalyenin elinden tuttuğu bir kadını korumak istediğinde ruhu için içindeki düşkün adama karşı savaştığını görmezler.

Bugünün şövalyesi, giydiği beyaz zırhın, bütün kötölük ve tutkunun saldırılarına karşı kanıtı olan kendi arınmış vücutu olduğunu anlamıyor, ancak yine de efsanenin anlamı budur. Kalkanı, içsel insan için mükemmel bir koruma olan hakikattir. Sağ kolu, içinde geliştirdiği bilgi ve manevi güçtür ve kullandığı kılıç, ruh ateşinin saf alevi cehaletin karanlığını ve şehvet şeytanlarını dağıttığı manevi ışıktır.

Kutsal Mızrak ve hizmet ettiği Kâse, içindeki yaratıcı yaşam gücünün iki kutbu, günlük olarak kendisini izleyen insanlarına hizmet ettiği için kazandığı gelişmedir.

İniyiye olmamış olanlardan çok uzak, evrenin dairesel masasının etrafında oturan İnsanlığın on iki Kadim Kardeşi, yaşam savaşlarında şövalyeleri izler ve burada işini bitiren öğrencinin Kase'nin dibinde serbest bırakıldığı zaman gelir. Aday, ruhun zırhında ve temizlenmiş bir beden saf beyazında baştan ayağa örtünmüş bir hâlde duruyor. Sonra kumaş kutsal kabından kaldırılır ve onu arınmadan görseydi onu öldürecek olan ışıkla aydınlatılır. Daha sonra Yuvarlak Masa şövalyeleri arasında yerini alır ve her şeyden vazgeçenlere ve insanlık için emek verenlere katılır.

Hastalıkta ve ıstırapta bize kimin yardım gönderdiğini bilmediğimizde ve yardım için yalvardığımızda, şövalyemiz Lohengrin Elsa'ya geldiğinde bize gelir. Sevdiklerimiz büyük bilinmeyene girdiğinde, Kâse'nin kardeşi, görünmeyen yardımcısı, emek günleri boyunca Kral'ın masasını toplayan o büyük sunucu grubunun bir üyesi olma hakkını kazanmış olan, orada duruyor. Bedenleri uyurken hâlâ ışık ve hakikat arayışı içindedirler ve ayrıca Kutsal Kâse'nin

Kralları olacakları gün için dua ederler.

Alev İnisiyeleri

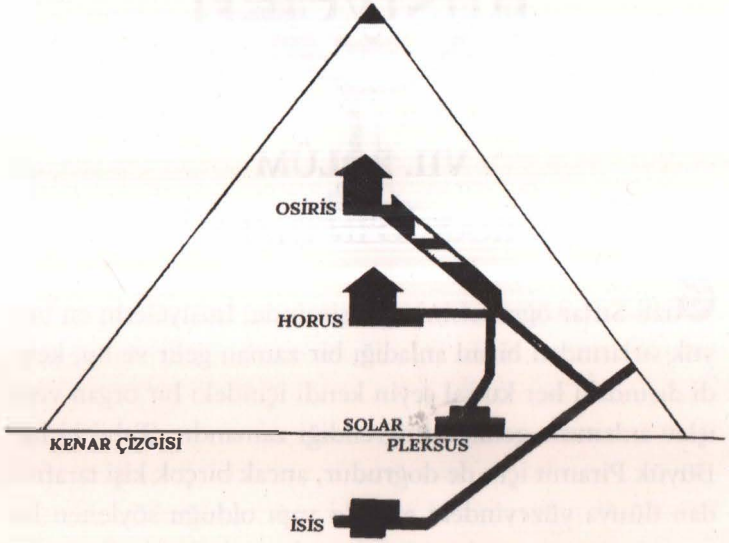
VII. BÖLÜM PİRAMİD'İN GİZEMİ

Gizli Sırlar öğrencisinin gelişiminde, İnisiyelerin en büyük sırlarından birini anladığı bir zaman gelir ve bu, kendi dışındaki her kutsal şeyin kendi içindeki bir organ veya işlev anlamına geldiğini öğrendiği zamandır. Tabii ki bu, Büyük Piramit için de doğrudur, ancak birçok kişi tarafından dünya yüzeyindeki en eski yapı olduğu söylenen bu taş yığını, kompozit* insanın büyük sembolüdür. Başka bir deyişle, bir birim olarak insan anlamına gelir.

Önce sadece dışarıdan görüldüğü açıdan düşünelim. Uzaktan ilk baktığımızda büyük bir taş gibi görünüyor, ama yaklaştıkça her biri dikkatlice yerine monte edilmiş binlerce küçük taştan oluştuğunu görüyoruz. Burada piramit ve insan arasındaki ilk benzerliği görüyoruz. İnsanı bir birim olarak kabul ediyoruz, ama daha yakından incelediğimizde, onun çok sayıda küçük birimden oluştuğunu görüyoruz

* **Kompozit:** Birbirinden farklı kimyasal, fiziksel veya biyolojik özellikleri olan iki veya daha fazla malzemeyi bir araya getirerek hazırlanan yeni malzeme.

Alev İnisiyeleri

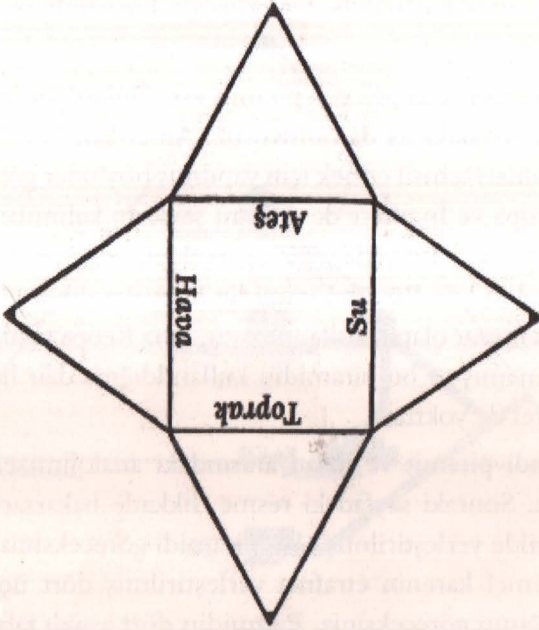
Büyük Gizze Piramidi'nin kesiti.

ve her biri diğerleriyle uyum içinde çalışıyor. Her şeyde aynı durum var. Başarılı bir hayat sürer ve bunu bir bütün olarak düşünürüz, ama incelediğimizde, bunun bir araya gelen bir takım küçük başarılarından oluştuğunu görürüz.

Piramidin inşasında binlerce işçi kullanılmıştır, aynı şekilde sembolik olarak bedenlerimizin binasında sayısız işçi çalışıyor.

Tüm dünyada pek çok piramit var. Onları Güney Amerika ve Meksika'da da buluyoruz; Amerikan Yerlileri arasında onları temsil etmek için yapılmış höyükler görüyoruz ve Avrupa ve İngiltere'de de aynı şeylerin kalıntılarını buluyoruz. Ama dünyada tek bir gerçek piramit var. Mısır'daki diğerleri bile Büyük Piramidin kopyalarıdır ve Firavunlar için mezar olarak kullanılmıştır, ama Keops'ta hiç kimse bulunmamış ve bu piramidin kullanıldığına dair herhangi bir işaret de yoktur.

Şimdi piramit ve insan arasındaki analojimize devam edelim. Sonraki sayfadaki resme dikkatle bakarsanız, düz bir şekilde yerleştirilmiş olan piramidi göreceksiniz ve bunun temel karenin etrafına yerleştirilmiş dört üçgenden oluştuğunu göreceksiniz. Piramidin dört ayaklı tabanı, insan bedeninin oluştuğu dört elementi temsil eder. Bunlar hidrojen, nitrojen, oksijen ve karbon veya toprak, su, ateş ve havadır. Bunlara her şeyin temeli denir ve bu temelde her biri kendi elementinden dört insan bedeni yükseltilir. Böylece fiziksel beden dünyadan yükselir. Hayati beden sudan, duygusal beden ateşten ve zihinsel beden havadan yükselir.

Piramit:

Burada piramidin dört üçgen ve kare açıkça görülebilsin diye ortaya çıktığını görüyoruz. Bu bir kez daha insanı temsil eder ve antik Piramit Yüce Ateş Ruhu'nun sunağına daha yüksek bir varlığı sunan insanoğludur.

Dört üçgenin çiziminde kullanılan on iki çizgi vardır, bu da tamamlandığında insanın on iki katlı yapısını temsil eder: üç kat beden, üç kat zihin, üç aşamalı ruh ve üç aşamalı can. Ayrıca bize kendi gruplarına ayrılmış Zodyak'ın on iki işaretini verir.

Çölde, Bulwer Lytton'un* bahsettiği Eşiğin Koruyucusu olan Sfenks yer almaktadır. İnsanın bedenini temsil eder ve öğrencinin gelişimine devam etmeden önce geçmesi gereken garip varlıktır. Sfenks'in sembolü olan dört sabit işaret, Boğa Burcu'nun Boğa'sı, Aslan Burcu'nun Aslan'ı, Akrep Burcu'nun Kartal'ı ve Kova Burcu'nun İnsanı'dır.

Size sakrum kemiği üzerine bir çalışma yaptım ve

* Edward George Earl Bulwer-Lytton (25 Mayıs 1803 - 18 Ocak 1873)
İngiliz roman ve oyun yazarı, politikacı.

Sfenks:

Bu gizemli bir insanın başı ve bir hayvanın vücudunun cennet ve dünya arasında, askıda olmasıdır. Başka bir deyişle Sfenks insanı sembolize eder.

size bunun mezarının küreği olduğunu söyledim. İşte Sfenks'in başı yukarı doğru çevrildiğinde ters sakrum kemiğinin bir resmi çıkıyor. Sfenks'i tersine çevrilmiş sakrumda ve ayrıca içine tersine çevrilmiş Masonik temel taşı olarak görüyoruz. Bütün bunlar çok ilginç, ancak onun içsel anlamını kavrayamadığımız sürece, gerçek değeri kayboluyor. Ama bu şeylerin böyle olması hiç de şans eseri değildir.

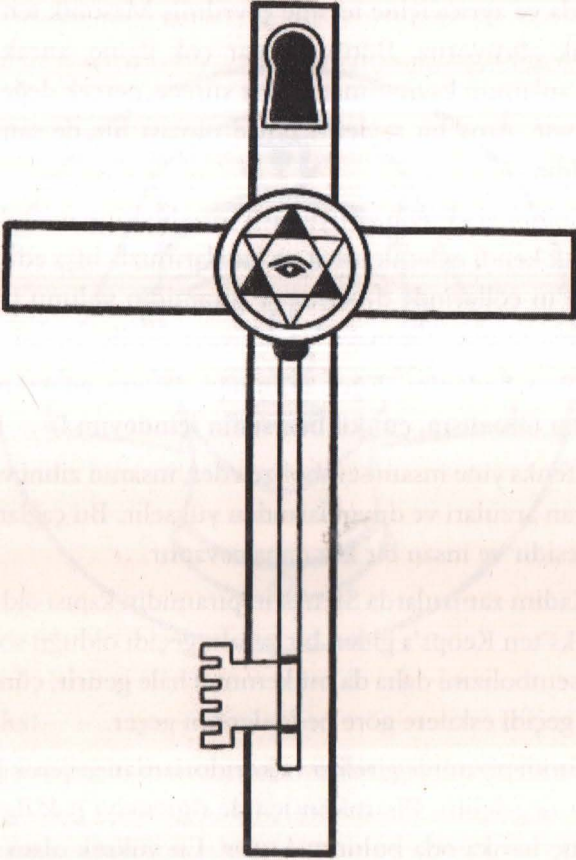
Çoğunuz Eşiğin Büyücüsü'nü duymuşsunuzdur. O yaratık kendi eylemlerimiz ve hatalarımızla inşa edilmiştir. Mısır'ın çöllerinde duruyor ve piramidin yolunu tutuyor, yüksek insanın Tapınağı. Ve dünyaya verdiği mesaj:

“Ben bedenim. Eğer tapınağa devam edersen bana hâkim olmalısın, çünkü ben senin içindeyim.”

Sfenks yine insanı sembolize eder, insanın zihni ve ruhu hayvan arzuları ve duygularından yükselir. Bu çağların bil-mecesidir ve insan bir kez daha cevaptır.

Kadim zamanlarda Sfenks'in piramidin kapısı olduğu ve Sfenks'ten Keops'a giden bir yeraltı geçidi olduğu söylenir. Bu, sembolizmi daha da mükemmel hâle getirir, çünkü ruhun geçidi eskilere göre bedenlerden geçer.

Şimdi piramide girelim ve koridorlardan geçerek Kral'ın odasına gelelim. Piramidin içinde öğrenciyi çok ilgilendiren üç harika oda bulunmaktadır. En yüksek olanı Kralın odasıdır, daha sonra bunun altında Kraliçe'nin odası vardır ve yeryüzünün altındaki çukur vardır. Burada yine piramit ve insan arasındaki büyük korelasyonu buluyoruz. Üç oda, üç kat ruhun, oturacak yerleri olan insandaki üç büyük bölümdür. Alt oda Yehova'nın kontrolü altındaki üretken sistemdir. Merkez oda veya Kraliçe'nin odası, Mesih'in kontrolü altındaki kalptir ve üst oda veya Kralın odası, Baba'nın

Anahtar ve Haç:

Vücudumuzu oluşturan maddenin haçı üzerine, yaratılışın tüm gizemleri anahtarı asılı. Bu anahtarı almak ve bilinmeyeni bizden gizleyen kapıyı açmak bizim görevimizdir. Bu anahtar, ruhtur. Onu serbest bırakın.

kontrolü altındaki beyindir. Bu üst odada, anlamı hiç açıklanmayan, ancak öğrencinin beyindeki üçüncü ventrikül olarak tanıdığı taştan yapılmış sandık bulunur.

Ayrıca, bu sandığın, bugünkü Masonik inisiyasyonlarda olduğu gibi (eski gizemlerin kalıntıları olan) adayın toprağa gömüldüğü ve yeniden dirildiği bir açılış sırasında mezar olarak kullanıldığı, alt insanın ölümü ve yüksek olanın kurtuluşunu sembolize ettiği kesin.

Musa'nın Büyük Piramit'te inisiye olduğu söylenir ve bazıları da İsa'ya orada talimat verildiğini söyler. Her ne olursa olsun, biliyoruz ki, Atlantisliler tarafından inşa edildiği tarihten bu yana binlerce yıl boyunca dünyanın en büyük inisiyasyon tapınağı olmuştur. Aynı zamanda onun işi henüz bitmemiş gibi görünüyor, sessizlik içinde yaratılışın sırlarını öğrenmek isteyenlere öğretmeye devam ediyor.

Birçok kişi tarafından burasının orijinal Süleyman'ın Tapınağı olduğu söylense de bildiğimiz kadarıyla bu doğru değildir, çünkü ilk ve orijinal materyal olduğundan tapınak olsa da Süleyman'ın gerçek Tapınağı evrendir, Süleyman'ın Tapınağı, yavaş yavaş İnsanın Ruhunun Tapınağı olarak insanın içinde yeniden doğmaktadır.

Muhtemelen piramitle bağlantılı olarak köşe taşı kadar önemli bir nokta yoktur. Büyük piramidin en üstünde yaklaşık 30 metre karelik nispeten düz bir yer var. BAŞKA BİR DEYİŞLE, TÜM KÖŞELERİN BAŞI OLAN GERÇEK TAŞ EKSİKTİR. Birleşik Devletler mührünün ters tarafına bakacak olursak, üst kısmı ayrı olan piramidi tekrar buluruz. Fars Şairi Ömer Hayyam, kilit taşının sırrını şöyle söyler:

*"Öyle yontuyor ki cevherimi bu incecik sürgün
onun ulumadığı bir dünyanın kapısını açacak*

*bir anahtara dönüşüyorum. ”**

Taşın değeri, tüm üçgenleri aynı anda tamamladığını anladığınızda daha iyi anlaşılır ve onsuz hiçbiri tamamlanmaz.

Bu taş, yüksek konumundan düşen ve alt insanın çöplerinin altında kaybolan insanlıktaki ruhtur. Bu, şimdi insanın tapınağının çukurunda gizli gerçek kapak taşıdır ve onun ruhsal piramidinin gerçek tacı olarak tekrar mezar-
dan çıkarılması ve yerleştirilmesi gerekir.

Bunu ancak kendi içindeki binlerce işçiyi bir araya çağırıp onları daha yüksek bir insanın hizmetine verdiğinde yapabilir. Bu sefer inşaatçıyı öldürecek hainler olmamalı. Ve Lucifer, insan tarafından şeytan olarak reddedilen, Mars gezegeninden insanın tutku ateşinden ruhun ateşine aktarılması gereken dinamik enerjiyi göndermesi gereken kişidir. Daha sonra zanaat araçları almak ve kesmek ve Evrensel Tapınağın kapak taşını kesip kendi varlığıyla cilalamalıdır.

* Dörtlüğün tamamı şöyle:

*Varlığım bir asma sürgününe dolanmış yükseliyor
Varsın derviş burun kıvırsın.
öyle yontuyor ki cevherimi bu incecik sürgün
onun ulumadığı bir dünyanın kapısını açacak
bir anahtara dönüşüyorum.*

Bir zamanlar Piramidi bu kadar güzel ve gerçek yapan kasa taşlarının yakındaki şehirleri inşa etmek için nasıl taşıdığını ve bununla bağlantılı olarak insanın ruhunun ve bedeninin, ruhsal tapınağının kaplama taşlarının, maddi şeylere sahip olabilmek için nasıl feda edildiğini not etmek ilginçtir.

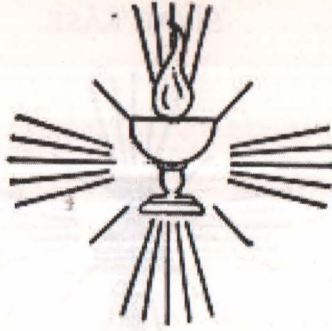
Mısır'ın kumlarında yüzyıllar boyunca duran Antik Piramit ve Sfenks resimlerine baktığımızda, çekiç sesi veya işçinin sesi olmadan yapılan kendi gizemli tapınağımızı görelim. Ve ne yazık ki çağlar boyunca ihmal edilen bu büyük harabeyi düşünürken, ihmaller yüzünden kırılan tapınağımızı anımsayalım, ve köşe taşının da eksik olduğunu ve duvarlarımızın ihmalle yıkıldığını hatırlayalım. Bize öğrettiği dersi kavrayalım, piramidimizi mükemmelleştirmek için acele edelim, onu ruh taşıyla kaplayalım, sunaklara Büyük Güneş Ruhu'na olan fedakarlığımızı sunalım ve alt doğamızı eski sandığına gömelim. O zaman bizim için gizemleri açığa çıkacak ve Sfenks'in mühürlü dudaklarından sırlar serbest kalacak.

HAZİNENİZ NEREDEYSE
KALBİNİZ DE ORADA
OLACAKTIR.

BEYAZ KÂSE

Şimdi yolunu seç:

Hizmet.

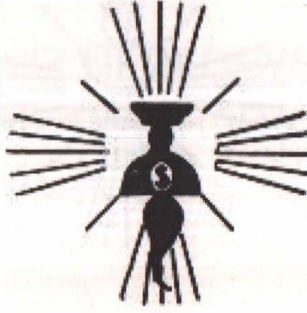
Kendini Kurban Etme.

Arınma.

Aşk.

Tefekkür.

SİYAH KÂSE

Şimdi yolunu seç:

Başkasının sırtından zenginleşme.

Bencillik.

Kestirmecilik.

İştahta ustalık.

Konfor.

ALEV İNİSİYELERİ

Manly Palmer Hall (1901-1990) Kanada doğumlu, öğretim görevlisi, astrolog ve mistikti. En çok 1928'deki Tüm Çağların Gizli Öğretileri adlı eseriyle tanınır. Alev İnisiyeleri kadim bilgelik öğretilerini ilham verici bir dille ifşa eder ve ezoterik felsefenin birçok anahtarını açıklar. Alev İnisiyeleri, hayatlarını insan tapınağındaki sunakta bulunan manevi alev etrafında toplayan bir ruh ailesidir.

Bizler, geçmişin, Kadim Yunan, Roma ve Mısır'ın ihtişamını yaratan uluslarını düşünürken onların düşüşlerinin hikâyesini hatırlayıp iç çekiyoruz. Bu dünyadaki uygarlığın bugünkü aşamasında bile, antik tapınakların rahipleri gibi, dünyayı dolaşıp insanlığın sunağı üzerine yanan kutsal ateşleri izleyen ve koruyan ruhların olduğunu çok az insan fark eder. Alev'i korumak ve gözetmek için yeryüzündeki hayatlarından vazgeçen arınmış olanlar, insandaki manevi ilkenin, şimdi yıkılmış tapınakların kalıntılarının altında gizlendiğini biliyorlar. Yaratılan her şeyi besleyen o büyük ruhsal Alev'den, Kozmos'un kutsal sunağında yanan ve asla ölmeyen ateşten, Tanrı'nın ruhu olan büyük ateşten, insana ulaşır.

Manly P. Hall

HERMES

www.hermeskitap.com
[instagram.com/hermeskitap](https://www.instagram.com/hermeskitap)